

DECIZIE

În numele Legii

05 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător: Oxana Robu

Judecători: Liubovi Brînza și Igor Mânăscurță

Grefier: Doina Ursu, Marina Bîrîiac

Cu participarea:

Procurorului: Sergiu Brigai

Avocaților: Artur Airapetean, Grigorii Mazarenco

A examinat în ședință publică în ordine de apel, apelurile declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX, de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA, de succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017 în cauza penală de învinuire a lui XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX Vasilii în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 328 alin. (1), 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal al XXXXXXXXXXXX,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 31.07.2014-07.02.2017;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 22.02.2017-05.10.2017;

Procedura citării a fost legal executată.

Acuzatorul de stat Sergiu Brigai a solicitat admiterea apelurilor declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX, de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA, de succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017.

Avocatul Grigorii Mazarenco în numele și interesul părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA a solicitat admiterea apelului declarat de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA și de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017.

Avocatul Maria Istrate în numele și interesul succesorului în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana a solicitat admiterea apelului declarat de succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana și de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017.

Avocatul Artur Airapetean și inculpatul XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX au solicitat respingerea apelurilor declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX, de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA, de succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017.

Asupra apelurilor declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX, de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA, de succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017 inculpatul XXXXXXXXXXX XXXXXXXXX Vasilii (născut la data de 21.02.1984, originar din or. Chișinău, domiciliat în mun. Chișinău, str. Lev Tolstoi 24/1, ap. 95, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, cu studii superioare, căsătorit, activează în calitate de executor judecătoresc în sect. Buiucani, mun. Chișinău, fără antecedente penale) învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal a fost achitat din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele componenței de infracțiune, cu reabilitarea deplină a acestuia.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că la data de 20 mai 2014, Procuratura Anticorupție a sesizat instanța de judecată, expediind spre examinare cauza penală nr. 2013970537 de învinuire a lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXX Vasilii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal al XXXXXXXXXXX (cu partea vătămată Compania de Asigurări „Auto Siguranța” SA).

La data de 31 iulie 2014 Procuratura Anticorupție a sesizat instanța de judecată, expediind spre examinare cauza penală nr. 2013038123 de învinuire a lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXX Vasili în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal al XXXXXXXXXXX (cu partea vătămată XXXXXXXXXXX XXXXXXXXX).

În procesul examinării cauzei, prin încheierea instanței din data de 30 septembrie 2015, s-a admis demersul Procurorului în Procuratura Anticorupție XXXXXXXXXXX privind restituirea cauzei penale nr. 2013038123 de învinuire a lui Romalișchii Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal al RM pentru înaintarea unei noi învinuiri și pentru administrarea de noi probe.

Prin ordonanța de punere sub învinuire din data de 24 decembrie 2015, acțiunile lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXX pe cauza penală nr. 2013038123 au fost încadrate în baza art. 328 alin. (3) lit. d) din Cod Penal, săvârșirea infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu, adică având calitatea de persoană publică, a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin ce a cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, acțiuni soldate cu urmări grave. Prin încheierea instanței, cauzele sus-numite au fost conexe într-o procedură unică.

Pe capătul de învinuire a lui Romalișchii XXXXXXXXXXX Vasili în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal al XXXXXXXXXXX, cu partea vătămată Compania de Asigurări „Auto Siguranța” SA, instanța de fond a constatat că XXXXXXXXXXX XXXXXXXXX este învinuit de organul de urmărire penală precum că el, în perioada decembrie 2012 - martie 2013, aflându-se în mun. Chișinău, activând în baza licenței nr. 175 din 19.08.2010 în funcție de executor judecătoresc în cadrul Biroului executorului judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXX, având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin (2) din Codul Penal, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, contrar prevederilor art. 8 lit. a) și 1) din Legea nr. 113 din 17.06.2010 „privind executorii judecătorești”; art. 22 alin. (1), lit. a) din Codul de executare, care stipulează că, executorul judecătoresc este în drept să emită încheieri în limitele competențelor prevăzute de Codul de executare; să emită acte procedurale în limitele competenței prevăzute de lege; acționând cu titlu oficial ca persoană, care reprezintă Departamentul de Executare, intenționat a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în următoarele circumstanțe:

La data de 26 decembrie 2012 XXXXXXXXXXX XXXXXXXXX prin încheiere a primit spre executare și a intentat procedura de executare în temeiul documentului executoriu nr.2-3904/12 din 08.10.2012, emis de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău în baza hotărârii din 08.10.2012, în care s-a hotărât încasarea de la Compania de Asigurări „Auto Siguranța” SA în beneficiul lui Marian Nicolae a următoarelor plăți: diferența neachitată pentru deteriorarea automobilului - 20 905 lei, restituirea sumei achitate pentru procurarea medicamentelor și a saltelei ortopedice - 1 266.18 lei, restituirea sumei achitate pentru expertiza efectuată de către CNEJ al MJ - 942 lei, compensarea reținerii din suma achitată reclamantului conform viramentului bancar - 703,53 lei, compensarea venitului ratat în urma incapacității de muncă survenite în urma accidentului rutier - 10613.98 lei, dobânda de întârziere la plata despăgubirii cuvenite pentru automobilul deteriorat - 91323 lei, dobânda de întârziere la plata despăgubirii cuvenite pentru prejudicierea sănătății - 1101,11 lei, în total suma de 44 664,13 lei.

Concomitent, la data de 26 decembrie 2012 XXXXXXXXXXX XXXXXXXXX prin încheiere a primit spre executare și a intentat procedura de executare în temeiul documentului executoriu nr. 2-3904/12 din 08.10.2012, emis de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău în baza hotărârii din 08.10.2012, în care a hotărât încasarea de la Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA în beneficiul lui Marian Dina a următoarelor plăți: compensarea reținerii din suma achitată reclamantului conform viramentului bancar 17,76 lei, indemnizația pentru perioada concediului medical - 5554,80 lei, dobânda de întârziere la plata compensației cuvenite pentru prejudicierea sănătății - 282,97 lei, restituirea cheltuielilor suportate la adresarea cu acțiunea în instanță - 16 lei, în total suma de 5871,53 lei.

Însă, anterior acestei date, la 03.12.2012 Compania de Asigurări „Auto- Siguranța” SA, fiind conform prevederilor art. 362 alin. (1) din Cod de procedură civilă (în vigoare pentru acel moment) în termenul legal de atac al hotărârii, a atacat cu apel la Curtea de Apel Chișinău hotărârea instanței de judecată din 08.10.2012.

Totodată, prin cererea din 16 ianuarie 2013, Compania de Asigurări „Auto- Siguranța” SA a inițiat în proces civi, prin care a contestat încheierile privind intentarea procedurilor de executare nr. 175- 1291/12 și nr. 175-1292/12.

Despre exercitarea căilor de atac corespunzătoare, la 21 ianuarie 2013 Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA a informat executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXX, care potrivit prevederilor art. 363 alin. (2) din Codul de procedură civilă, urma să suspende executarea până la pronunțarea pe caz de către Curtea de Apel Chișinău.

Ulterior, la 01 februarie 2013 Compania de Asigurări „Auto Siguranța” SA a transferat la contul executorului judecătoresc cauțiunea în sumă totală de 60642 lei.

Anul la 06.02.2013, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a decis respingerea cererilor Companiei de Asigurări „Auto Siguranța”

Apoi, la 06.05.2013 Judecătoria Bălucani, mun. Chişinău a decis respingerea cererii Companiei de AsiguraŃa „Auto-SiguraŃa” SA privind anularea actelor executorului judecătoreesc, hotărâre care la 20.07.2013, în rezultatul recursului depus conform prevederilor art. 163 alin. (4) din Codul de executare de către Compania de AsiguraŃi „Auto-SiguraŃa” SA, a fost anulată de către Curtea de Apel Chişinău şi au fost anulate încheierile executorului judecătoreesc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX privind intentarea procedurilor de executare nr. 175-1291/12 şi nr. 175-1292/12 din 26.12.2012.

La fel, Curtea de Apel Chişinău la 28.03.2013 a anulat hotărârea instanŃei de judecată din 08.10.2012, micşorând suma care necesita să fie achitată în beneficiul lui Marian Nicolai şi Dina Marian, dispunând de a fi achitată acestora suma de 33 727 lei şi respectiv de 5 588,56 lei.

Executorul judecătoreesc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, depăşind în mod vădit limitele drepturilor şi atribuŃiilor acordate prin lege, a încasat la 18.03.2013 de la Compania de AsiguraŃi „Auto-SiguraŃa” SA din contul cauŃiunii depuse în beneficiul lui Marian Nicolae suma de 44 664,13 lei şi Dinei Marian suma de suma de 5 871,53 lei.

Aşadar, contrar prevederilor art. 363 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care stipulează că apelul exercitat în termen este de asemenea suspensiv de executare a hotărârii şi contrar prevederilor art. 78 alin. (1), lit. e) din Codul de executare care prevede că executorul judecătoreesc este obligat să suspende executarea documentului executoriu în cazul contestării de către debitor a actelor executorului judecătoreesc, cu condiŃia depunerii cauŃiunii - până la rămânerea definitivă a hotărârii, prin care s-a examinat contestarea, executorul judecătoreesc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a depăşit limitele atribuŃiilor acordate prin lege şi a achitat lui Marian Nicolae suma de 44 664,13 lei şi Dinei Marian suma de 5 871,53 lei, pentru ca ulterior instanŃa de judecată ierarhic superioară să admită apelul pîrŃiilor şi să dispună micşorarea cuantumului plăŃilor, care urmau a fi achitate reclamanŃilor, cauzând aşadar Companiei de AsiguraŃi „Auto-SiguraŃa” SA o daună materială în sumă totală de 11 219,9 lei, ceea ce constituie daune patrimoniale considerabile pentru această persoană juridică.

Pe acest capăt de învinuire, acŃiunile lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX Vasili au fost încadrate în baza art.328 alin. (1) Cod Penal al XXXXXXXXXXX, el, fiind persoană fizică, investit de stat cu competenŃa de a îndeplini activităŃi de interes public, fiind exponentul puterii de stat, contrar obligaŃiunilor de serviciu, care prevăd executarea integrală şi în termen rezonabil a titlului executoriu parvenit spre executare, întru apărarea drepturilor persoanelor fizice, a depăşit în mod vădit limitele drepturilor şi atribuŃiilor acordate prin lege, cauzând daune în proporŃii considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Pe capătul de învinuire a lui Romaliischii XXXXXXXXXXX Vasili în comiterea infracŃiunii prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal, cu partea vătămată Gobjilă Claudia, instanŃa de fond a constatat că:

La data de 31 iulie 2014 Procuratura AnticorupŃie a sesizat instanŃa de judecată, expediind spre examinare cauza penală nr. 2013038123 de învinuire a lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX Vasili în comiterea infracŃiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod Penal (cu partea vătămată XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX).

În procesul examinării cauzei, prin încheierea instanŃei din data de 30 septembrie 2015, s-a admis demersul Procurorului în Procuratura AnticorupŃie Dorin Coman privind restituirea cauzei penale de învinuire a lui Romaliischii XXXXXXXXXXX în comiterea infracŃiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal al XXXXXXXXXXX pentru înaintarea unei noi învinuiri şi pentru administrarea de noi probe.

Potrivit ordonanŃei de punere sub învinuire din data de 24 decembrie 2015, XXXXXXXXXXX Maxim Vasili este învinuit de organul de urmărire penală precum că el, în perioada lunii decembrie 2010, aflându-se în mun. Chişinău, activând baza licenŃei nr. 175 din 19.08.2010 în funcŃie de executor judecătoreesc în cadrul Biroului executorului judecătoreesc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul Penal, în timpul îndeplinirii obligaŃiilor de serviciu, contrar prevederilor art. 8, lit. a) şi 1) din Legea nr.113 din 17.06.2010 „privind executorii judecătoreşti”, art. 22 alin. (1), lit. a) din Codul de executare, să emită acte procedurale în limitele competenŃei prevăzute de lege; acŃionând cu titlu oficial ca persoană care reprezintă Departamentul Executare, intenŃionat a săvârşit acŃiuni care depăşesc în mod vădit limitele drepturilor şi atribuŃiilor acordate prin lege, în următoarele circumstanŃe:

La data de 16 noiembrie 2010 executorul judecătoreesc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a primit spre executare titlul executoriu nr. 2-5023/10 din 15.11.2010 privind aplicarea sechestrului pe bunurile lui Gobjila XXXXXXXXXXX şi Svetlana Boicenco în scopul asigurării acŃiunii înaintate de SRL „Alsinar” în sumă 168450 lei.

Ulterior, depăşind vădit limitele drepturilor şi atribuŃiilor acordate prin lege, în special cele stipulate de art.115 alin. (1) Codul de executare, care prevede că „Sechestrarea bunurilor debitorului persoană fizică se efectuează în prezenŃa lui ori a reprezentantului său, ori a unui membru al lui de familie adult” şi fără să întreprindă careva acŃiuni de identificare a locului aflării debitorului, de citare a acestuia şi/sau de aducere forŃată a debitorului în căutare potrivit prevederilor art. 73 din Codul de executare, precum şi în lipsa efectuării unei evaluări a bunului potrivit prevederilor art. 117 din Codul de executare, a purces la executarea titlului executoriu nr. 5023/10 din 15.11.2010 şi s-a deplasat împreună cu creditorul şi 2 martori asistenŃi la faŃa locului în or. Ialoveni, str. Mateevici 11.

Depăşind vădit limitele drepturilor şi atribuŃiilor acordate prin lege, în special cele prevăzute de art. 115 alin. (4) şi (5) din Codul de executare care stipulează că „Dacă debitorul, reprezentantul său ori un membru al lui de familie nu permite pătrunderea în domiciliu, iar documentul executoriu nu conŃine autorizare de pătrundere forŃată, executorul judecătoreesc solicită autorizaŃia instanŃei de judecată. În cazul în care există bănuieli că bunurile urmărite pot să dispară ori să fie deteriorate, iar documentul executoriu nu conŃine autorizarea pătrunderii forŃate, executorul judecătoreesc efectuează sechestrarea în prezenŃa a doi martori asistenŃi, a colaboratorului organului afacerilor interne urmând să înştiinŃeze instanŃa de judecată imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore de la efectuarea sechestrării, cu prezentarea materialelor respective, în care se vor indica motivele efectuării sechestrării. Judecătorul va confirma legalitatea acestei acŃiuni procesuale printr-o menŃiune pe procesul-verbal de sechestr”, fără a avea autorizaŃia instanŃei de judecată, ori fără să o obŃină ulterior, la faŃa locului, executorul judecătoreesc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a purces la executarea forŃată a titlului executoriu nr. 2-5023/10 din 15.11.2010 si a aplicării sechestrului. precum si transmiterii bunului pentru năstrare către creditor.

Mai mult, la întocmirea procesului-verbal de sechestru, executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a încălcat intenționat, prin nerespectarea condițiilor impuse de lege pentru adoptarea unui astfel de comportament, majoritatea punctelor prevăzute de art. 75, 118 din Codul de executare, și anume nu a indicat:

- denumirea și adresa juridică a biroului executorului judecătoresc;
 - mențiunea că participanților li s-au explicat drepturile prevăzute la art. 44 din Codul de executare;
 - măsurile întreprinse de executorul judecătoresc sau constatările acestuia (în procesul-verbal de sechestru există rubrici, în care este obligatoriu de specificat „cantitatea (unități), uzura (în procente), valoarea obiectului, mențiuni”, fapt care nu a fost luat în considerație de către executorul judecătoresc, având ca consecință viitoare solicitarea din partea creditorului, de a fi reparat automobil);
 - nu au fost făcute mențiuni cu privire la explicațiile date de participanții la procedura de executare și la obiecțiile lor conform audierii unor martori, s-a stabilit faptul că la momentul aplicării sechestrului, de către soții Boicenco a fost opusă rezistență, au fost prezenți lucrătorii secției de intervenție operativă din or. Ialoveni, în scopul menținerii ordinii publice);
 - nu a fost făcută mențiunea despre efectuarea înregistrării audio, foto sau video în cadrul procedurii executorii;
 - lipsește mențiunea despre absența creditorului sau a debitorului ori despre refuzul și motivele refuzului de a semna procesul-verbal (din procesul-verbal de sechestru nu este clar dacă debitorul a fost sau nu prezent la acțiunile de sechestru, precum și dacă acesta a refuzat de a semna procesul-verbal de sechestru);
 - întocmirea procesului-verbal într-un singur exemplar, în pofida faptului că în lege este stipulat cel puțin 3 exemplare;
 - alte mențiuni prevăzute de lege sau considerate de executorul judecătoresc ca fiind necesare (de către executorul judecătoresc urma a fi făcută mențiunea despre modul de transportare a bunului sechestrat la locul de păstrare, cu ce mijloace s-a efectuat transportarea, persoanele responsabile de transportare, locul păstrării, dacă mijlocul de transport s-a deplasat independent la locul păstrării, dacă a fost sau nu sigilat mijlocul de transport, precum și mențiunea despre proprietarii casei de la care se lua bunul sechestrat, prezența sau lipsa acestora la acțiunile de sechestru - conform datelor de la OCT, casa de locuit din Ialoveni, unde a avut loc aplicarea sechestrului asupra mijlocului de transport, aparține fratelui lui Boicenco Nicolae, Valeriu, și nicidecum lui Nicolae);
 - nu au fost aplicate semnăturile altor persoane, participante la efectuarea actelor de executare (în cazul respectiv, la aplicarea sechestrului, au participat un grup de persoane - colaboratori de poliție, care nu au fost menționați în procesul-verbal de sechestru);
 - de către executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, nu a fost aplicată ștampila pe procesul-verbal de sechestru;
- Ulterior, prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 06.07.2012, încheierea Judecătoriei Botanica de aplicare a sechestrului a fost anulată, fiind dispusă eliberarea de sub sechestru a bunurilor sechestrate.

La 26 iulie 2012, în baza încheierii executorului judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX cu nr. 175-375R11, a fost ridicat sechestrul de pe automobilul de model „Mercedes 500” cu n/i CIM 600. Prin aceeași încheiere, executorul judecătoresc 1-a obligat pe cet. Ghilașcu Ion - persoana căreia i s-a încredințat păstrarea bunului, să restituie automobilul dat, însă până în prezent bunul respectiv nu a fost restituit.

Drept urmare, executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, prin nerespectarea condițiilor impuse de lege pentru adoptarea unui astfel de comportament, a depășit limitele atribuțiilor acordate prin lege și a aplicat fraudulos în circumstanțele expuse sechestru pe bunurile care aparțin cet. XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, cauzând astfel acesteia o daună materială în sumă de 34 000 lei și o daună morală în sumă de 100 000 lei, în total o daună în mărime de 134 000 lei, ceea ce potrivit prevederilor art. 126 din Codul Penal constituie daună în proporții deosebit de mari, ceea ce constituie urmări grave.

Acțiunile lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX pe acest capăt de învinuire au fost încadrate în baza art. 328 alin. (3), lit. d) din Codul penal, săvârșirea infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu, adică având calitatea de persoană publică, a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin ce a cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, acțiuni soldate cu urmări grave.

3. Împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017 a declarat apel acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Dorin Compan, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște vinovat pe XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal și aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de executor judecătoresc pe un termen de 4 ani. Acțiunea civilă înaintată de către XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX privind recuperarea prejudiciului material și moral să fie admisă.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- instanța de judecată eronat și neîntemeiat a interpretat actele normative în favoarea achitării lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și a apreciat că „hotărârea de judecată a devenit definitivă și SA „Auto-Siguranța” nu erau în termen legal de atac”;
- nu sunt plauzibile nici argumentele instanței în favoarea achitării precum că M. XXXXXXXXXXX a restituit SA „Auto-Siguranța” hani la 22.03.2013 – adică năvă la data adoptării hotărârii Curții de Apel la 28.03.2013 prin care au fost anulate parțial. precum și

hotărârii Curții de Apel din 20.07.2013 prin care au fost anulate acțiunile executorului judecătoresc, or, acțiunile prejudiciabile de către XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX au fost comise în anul 2012 – începutul anului 2013, iar actele normative în vigoare (art. 363 alin. (2) CPC, art. 78 alin. (1), lit. e) Cod de executare), prevedea expres interdicția de a acționa în continuare cu necesitatea suspendării procedurii de executare;

-privind respectarea art. art. 27, 73, 115, 117, 118, 120 Cod de Executare, în acțiunile sale de către M. XXXXXXXXXXXX pe cazul cet. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX este de remarcat că instanța de judecată eronat și neîntemeiat a interpretat actele normative în favoarea achitării lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, indicând că art. 115 Cod de Executare indică că erau martori asistenți și nu era număidecât să fie membru adult al familiei, încheierea de asigurare a acțiunii civile se execută imediat și nu sunt aplicabile prevederile art. 73 Cod de Executare, că persoanele interesate nu au făcut obiecții la procesul-verbal de sechestrare;

-din materialele cauzei penale și a cauzei de executare a titlului executoriu a instanței de judecată rezultă cu certitudine că M. XXXXXXXXXXXX a depășit vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în special, cele stipulate de art. 115 alin. (1) Cod de Executare, a purces la executarea titlului executoriu nr. 2-5023/10 din 15.11.2010 și s-a deplasat împreună cu creditorul și 2 martori asistenți la fața locului în or. Ialoveni, str. Mateevici 11;

-la fața locului, executorul judecătoresc M. XXXXXXXXXXXX depășind vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în special cele prevăzute de art. 115 alin. (4), (5) Cod de Executare, fără a avea autorizația instanței de judecată, ori fără să o obțină ulterior, a purces la executarea forțată a titlului executoriu nr. 2-5023/10 din 15.11.2010 și aplicării sechestrului, precum și transmiterii bunului pentru păstrare către creditor;

-mai mult, la întocmirea procesului-verbal de sechestrul executorul judecătoresc M. XXXXXXXXXXXX a încălcat intenționat, prin nerespectarea condițiilor impuse de lege pentru adoptarea unui astfel de comportament, majoritatea punctelor prevăzute de art. 75, 118 Cod de Executare;

-instanța de fond nu a dat apreciere corectă și coerentă faptelor care au avut loc și acțiunilor executorului judecătoresc, or, tolerarea a astfel de acțiuni, ar crea haos în domeniul executării hotărârilor judiciare pe de o parte prin stimularea abuzului din partea exponenților puterii (executorii judecătorești) și totodată pe de cealaltă parte prin lipsirea de posibilități reale de apărare a dreptului de proprietate atât de către persoanele fizice, cât și de persoanele juridice;

-martorul Boicenco Nicolae a indicat că în pofida faptului anulării hotărârii judecătorești și titlului executoriu, până la moment, în rezultatul acțiunilor abuzive ale lui M. XXXXXXXXXXXX, nu cunoaște unde este automobilul și nu poate intra în posesia și dispoziția acestuia;

-nu este plauzibil argumentul instanței de judecată că în acțiunile executorului judecătoresc lipsesc elementele infracțiunii de depășire vădită și intenționată a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, or, potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, săvârșirea unor acțiuni de către persoana publică, cu încălcarea unor cerințe sau circumstanțe speciale ori excepționale indicate în lege – comiterea unor acțiuni care sunt în competența funcțională a persoanei publice, respectiv, persoanei cu funcție de demnitate publică, însă cu nerespectarea unor împrejurări, condiții impuse de lege pentru adoptarea unui astfel de comportament reprezintă depășirea atribuțiilor de serviciu, latura obiectivă a acestei infracțiuni în circumstanțele expuse în acuzare în cazul de față nu doar că persistă, dar este și evident.

3.1. Împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017 a declarat apel avocatul Grigorii Mazarenco în interesul Companiei de Asigurări „Auto-Siguranța” SA prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și cu încasarea din contul inculpatului în beneficiul CA „Auto-Siguranța” SA a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2500 lei.

3.2. Împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017 a declarat apel succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal și să fie admisă acțiunea civilă a părții vătămate în cuantumul solicitat.

4. La judecarea apelurilor acuzatorul de stat Sergiu Brigai a solicitat admiterea apelurilor declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX, de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA, de succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017.

4.1. Avocatul Grigorii Mazarenco în numele și interesul părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA a solicitat admiterea apelului declarat de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA și de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017.

4.2. Avocatul Maria Istrate în numele și interesul succesorului în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana a solicitat admiterea apelului declarat de succesorul în drepturi a părții vătămate Gobjilă Claudia, Boicenco Svetlana și de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017.

4.3. Avocatul Artur Airapetean și inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX au solicitat respingerea apelurilor declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Dorin Compan, de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămate și

civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA, de succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017.

4.4. Succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana fiind legal citată despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată în instanța de apel nu s-a prezentat, iar cu referire la prevederile art. 412 alin. (5) Cod procedură penală, instanța de apel a dispus examinarea apelurilor în lipsa acesteia. Prin cererile din 30 iunie 2017 și din 08 septembrie 2017 Boicenco Svetlana a indicat că nu a contestat acțiunile executorului judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și nu are careva pretenții față de acesta.

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar *de a respinge ca fiind depuse peste termen apelurile declarate de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA, de succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017 și de a respinge ca fiind nefondat apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017, reieșind din următoarele considerațiuni.*

5.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 1), lit. a) Cod procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 402.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1), lit. c) Cod procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

6. a) *Cu referire la apelurile declarate de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA și de succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017.*

Instanța de apel reține că potrivit art. 402 Cod procedură penală, (1) *Termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.*

Conform art. 403 Cod procedură penală, (1) Apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Potrivit art. 404 alin. (1) Cod procedură penală, (1) Participantul la proces care a lipsit atît la judecarea, cît și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței poate declara apel și peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

6.1. Instanța de apel constată că la data de 07 februarie 2017 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani a emis sentința în privința inculpatului XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX Vasiliu prin care dînsul a fost achitat din motivul că faptele inculpatului nu întrunesc elementele componenței de infracțiune.

Cauza penală de învinuire a lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX fiind în procedura Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău, la apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX, la data de 03 martie 2017 a fost depusă cerere de apel de către avocatul Grigorii Mazarenco în numele și interesul părții vătămate și civile CA „Auto-Siguranța” SA, iar la data de 22 martie 2017 a fost depusă cerere de apel de către Boicenco Svetlana, succesorul în drepturi al părții vătămate XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX.

6.2. Instanța de apel notează că termenul de apel este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși apelul a fost declarat după expirarea termenului el urmează a fi respins ca tardiv, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

Conform art. 402 Cod procedură penală, (1) Termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art. 230 alin. (2) Cod procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

6.3. Analizând materialele cauzei penale, Colegiul Penal constată că potrivit procesului-verbal ale ședinței de judecată în instanța de fond din 07 februarie 2017, se atestă că avocatul Grigorii Mazarenco și succesorul în drepturi al părții vătămate Boicenco Svetlana

nu s-au prezentat la pronunțarea sentinței.

Instanța de apel notează că pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțare, se consideră că au luat cunoștință de conținutul hotărârii motivate la data pronunțării.

6.4. Astfel, reieșind din prevederile art. 402 Cod procedură penală, instanța de apel notează că în speță termenul de declarare a apelului urmează a fi calculat începând cu data de 08 februarie 2017 și care a expirat la data de 22 februarie 2017, aceasta fiind și ultima zi pentru declararea apelului, iar cererea de apel formulată de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA a fost depusă la data de 03 martie 2017, iar cererea de apel declarată de succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana a fost depusă la data de 22 martie 2017.

În speță, Colegiul Penal a stabilit că apelul declarat de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA și apelul declarat de succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana, au fost depuse cu omiterea termenului de 15 zile stabilit de lege pentru declararea apelului, din care motive apelul declarat de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA și de succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana împotriva sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017 se vor respinge ca fiind depuse peste termen.

Totodată, Colegiul Penal relevă că apelanții nu au invocat careva motive pertinente de omitere a termenului de declarare a apelului, respectiv, instanța de apel nu a reținut nici un temei pentru repunerea apelanților în termenul de declarare a apelului.

Având în vedere că în situația când instanța de apel respinge apelul ca fiind depus peste termen, nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărârii adoptate, din acest punct de vedere, nu există temei de a se expune asupra legalității sentinței primei instanțe prin prisma criticilor invocate în cererile de apel de către avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămate și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA și de succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana.

7. b) *Cu referire la apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017.*

7.1. *Inculpatul XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal, cu partea vătămată Compania de Asigurări „Auto Siguranța” SA vina în comiterea acestei infracțiuni nu a recunoscut-o și a indicat în acest sens că la data de 26.12.2012 au fost primite spre executare și intentate procedurile de executare silită a documentelor executorii nr. 2-3904/12 din 08.10.2012, emise de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău cu privire la încasarea de la Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA în beneficiul lui Marian Nicolae datoria în sumă de 44 664,13 lei și în beneficiul lui Marian Dina, sumă de 5 871,53 lei. CA „Auto-Siguranța” SA, având calitatea de debitor, contestând actele executorului judecătoresc, în scopul suspendării executării silite a documentelor executorii sus-îndicate, a depus la data de 01.02.2013 cauțiune potrivit prevederilor art. 78, alin. (1), lit. e) Cod de Executare, potrivit căruia: „Executorul judecătoresc este obligat să suspende executarea documentului executoriu în cazul contestării de către debitor a actelor executorului judecătoresc, cu condiția depunerii cauțiunii, pian la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a examinat contestarea”.*

Conform hotărârii nr. 28-71/13 din 06.03.2013, emisă de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, recursul înaintat de CA „Auto-Siguranța” SA către Marian Nicolae și Marian Dina, executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX privind anularea actelor executorului judecătoresc a fost respins ca fiind unul nefondat și au fost menținute fără modificări actele contestate.

Potrivit art. 254 alin. (1) Cod de Procedură Civilă: „Rămân definitive hotărârile judecătorești, emise în prima instanță, supuse apelului, după examinarea pricinii în apel”.

Reieșind din faptul că hotărârea sus menționată este supusă recursului, dar nu apelului, potrivit regulii stabilite de art. 254 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, aceasta se consideră drept hotărâre definitivă.

La data de 07.03.2013, creditorii Marian Nicolae și Marian Dina în baza cererii, au solicitat executorului judecătoresc să elibereze mijloacele bănești, depuse de către debitor cu titlu de cauțiune. În asemenea circumstanțe, potrivit normei imperative stabilite de art. 22 alin. (2) Cod de Executare, care prevede că: „Executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor”, la data de 22.03.2013, creditorilor le-au fost eliberate mijloacele bănești adjudecate conform hotărârii judecătorești sus indicate. Astfel, consideră că argumentul invocat de către procuror în ordonanța de punere sub învinuire din 14.04.2014, cu privire la faptul depășirii de către executorul judecătoresc în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege este absolut nefondat, din motiv că mijloacele bănești au fost eliberate creditorilor până la judecarea cauzei de către Curtea de Apel și până la anularea încheierilor executorului judecătoresc privind intentarea procedurilor de executare.

A mai făcut trimitere la prevederile art. 363 Cod de procedură civilă, potrivit căruia: „(1) Termenul de apel suspendă executarea hotărârii pronunțate în primă instanță, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. (2) Apelul exercitat în termen este, de asemenea, suspensiv de executare a hotărârii” și la art. 12 Cod de Executare intitulat „Eliberarea titlului executoriu”, se prevede expres: „(1) Titlul executoriu se eliberează creditorului la cerere de către prima instanță, după rămânerea definitivă a hotărârii, iar în cazul transferului dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare - după rămânerea irevocabilă a hotărârii”.

Astfel, inculpatul M. XXXXXXXXXXX declară că din analiza în coraport a prevederilor normelor legale sus-citate, rezultă că la prezentarea spre executare a unui titlu executoriu de către creditor, se consideră că hotărârea în baza căreia acesta a fost emis a rămas definitivă, iar executorul judecătoresc nu este în drept și nici nu poate suspenda executarea documentului executoriu în cazul prezentării de către debitor a contestației depuse asupra hotărârii primei instanțe, din motivul lipsei unui asemenea temei în art. 78 Cod de Executare, în care sunt indicate expres toate temeiurile, în care executorul judecătoresc este obligat să suspende executarea

Din analiza temeiurilor prevăzute la art. 78 Cod de Executare, rezultă că în ordonanța de punere sub învinuire din 14.04.2014, se interpretează eronat legea, din motivul indicării în ordonanță, că executorul judecătoresc „urma să suspende executarea până la pronunțarea pe caz de către Curtea de Apel Chișinău”.

În astfel de circumstanțe, debitorul urma să conteste eliberarea titlului executoriu și să solicite instanței de judecată, în conformitate cu art. 79, lit. f) Cod de Executare, suspendarea executării, ceea ce nu a fost făcut de către debitor.

A mai specificat că debitorul CA „Auto-Siguranța” SA, la data de 26.06.2013 a înaintat cerere executorului judecătoresc cu privire la restituirea mijloacelor bănești, pe motiv că conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 28.03.2013, hotărârea sus-indicată, emisă de Judecătoria Buiucani, a fost casată, iar executorul judecătoresc, la cererea debitorului, i-a comunicat neîntârziat, că este în imposibilitate de a satisface cererea cu privire la eliberarea cauțiunii integrale depuse la data de 01.02.2013, din motivele sus-enunțate, explicându-i despre posibilitatea adresării în instanța de judecată pentru întoarcerea executării, potrivit art. 158, 159 Cod de Executare

Astfel, potrivit art. 159 Cod de Executare, instanța de apel sau instanța de recurs este obligată să dispună întoarcerea executării dacă, examinând apelul sau recursul, anulează hotărârea instanței de fond cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care respinge parțial sau integral acțiunea ori adoptă o încheiere de încetare a procesului sau de scoatere a cererii de pe rol. În cazul în care instanța de apel sau de recurs nu a dispus întoarcerea executării, pîrîtul poate înainta o acțiune în condițiile art. 158 din prezentul cod.

În asemenea circumstanțe, consideră că CA „Auto-Siguranța” SA urma să înainteze o acțiune, potrivit regulii stabilite la art. 158 Cod de Executare împotriva creditorilor Marian Nicolae și Marian Dina cu privire la restituirea mijloacelor bănești adjudecate, dar chiar dacă debitorul CA „Auto-Siguranța” SA nu și-a valorificat dreptul acordat de legiuitor prin prisma art. 159 Cod de Executare, executorul judecătoresc după restituirea de către creditorii a mijloacelor bănești încasate, ca rezultat al rejudecării cauzei, a dispus transferarea neîntârziată a acestora la contul debitorului CA „Auto-Siguranța” SA, de unde rezultă, că așa zisa „daună” în sumă de 11 219,9 lei, indicată în ordonanța de punere sub învinuire din 14.04.2014 este nereală, din motivul inexistenței acesteia, întrucât toate mijloacele bănești în întregime au fost restituite debitorului CA „Auto-Siguranța” SA.

Prin urmare, consideră că dânsul nu a depășit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și nu a cauzat careva daune debitorului procedurii de executare, iar ordonanța de punere sub învinuire a lui din 14.04.2014 o consideră drept una nefondată și lipsită de temei legal. Se consideră nevinovat pe acest capăt de învinuire și solicită instanței în acest sens achitarea sa.

Totodată, inculpatul XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a declarat că eliberarea titlului executoriu nu a fost contestată și până la data de astăzi titlul executoriu este încă valabil. În timpul intentării procedurii de executare nu a fost prezentată nici o încheiere privind suspendarea procedurii de executare sau vre-un alt document, care să suspende acțiunile executorului judecătoresc. Suma, depusă ca cauțiune a fost restituită integral debitorului CA „Auto-Siguranța”. La biroul de executare nu a fost prezentat nici un act privind întoarcerea executării, creditorul cu bună-credință, fiind înștiințat despre anularea încheierii de intentare a procedurii de executare, a restituit mijloacele bănești, care au fost depuse ca cauțiune, iar executorul judecătoresc după restituire, imediat a transferat suma către CA „Auto-Siguranța”.

Sechestrul asupra conturilor CA „Auto-Siguranța” a fost aplicat pe data de 26 decembrie 2012, odată cu intentarea procedurii de executare în conformitate cu prevederile Codului de Executare, iar după depunerea cauțiunii, au fost anulate toate interdicțiile. Cauțiunea a fost depusă la data de 01.02.2013 de către CA „Auto-Siguranța” în mărime de 120 % din suma adjudecată și menționată în documentul executoriu. Încheierea de retragere a sechestrului a fost emisă la 01.02.2013 și în aceeași zi a fost înmănată reprezentantului debitorului pentru informarea Bancilor.

La data de 22.03.2013 au fost eliberați banii către creditorii Marian Dina și Marian Nicolae, iar la data de 21 ianuarie 2013 a primit înștiințarea referitoare la depunerea cererii de apel de către CA „Auto-Siguranța” împotriva Hotărârii Judecătoria Buiucani din 08.10.2012. În cererea depusă nu era menționat că CA „Auto-Siguranța” solicita suspendarea procedurii de executare. Nu ține minte la ce dată a fost încetată procedura de executare și la ce dată au fost restituiți banii de către creditorii Marian Dina și Marian Nicolae, dar la data de 12.02.2014 mijloacele bănești au fost transferate către SA „Auto-Siguranța”. Ulterior, SA „Auto-Siguranța” a depus cerere cu privire la încasarea dobânzilor și penalităților, calculate din suma cauțiunii, care nu a fost restituită în termen, dar prin decizia Curții de Apel, acțiunea CA „Auto-Siguranța” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Conform art. 363 Cod procedură civilă, executorul a fost doar informat despre depunerea cererii de apel, dar nicidecum nu a fost solicitată suspendarea procedurii de executare. CA „Auto-Siguranța” era în drept să se adreseze cu cerere privind suspendarea procedurii de executare, iar scrisoarea din 21.01.2013 nu a avut un caracter obligatoriu pentru executorul judecătoresc, pentru că nu cade sub incidența art. 78 CE, în care sunt prevăzute expres cazurile, în care executorul judecătoresc este obligat să suspende procedura de executare. După anularea încheierii de intentare a procedurii de executare, Marian Nicolae și Marian Dina au restituit banii adjudecați în mod benevol. În cadrul procedurii date, nu au fost încasate cheltuielile de executare și nu a fost încasată nici o sumă ca onorarii pentru executarea titlului executoriu. Consideră că la momentul transmiterii banilor către creditorii, hotărârea primei instanțe era executorie, deoarece s-au eliberat titluri executorii, în care este menționat că hotărârea este intrată în vigoare. Diferența de 20 %, în mărime de aproximativ de 10 000 lei nu au putut fi utilizați de către executor, deoarece executorul nu este în drept să dispună de aceste sume. Ulterior, acești bani au fost restituiți către CA „Auto-Siguranța”. Banii către Marian Nicolae și Marian Dina au fost transmiși la data de 22.03.2013;

(f.d. 112-113)

Reprezentantul părții vătămate CA „Auto Siguranța”, avocatul Grigori Mazarenco în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că a fost stabilit că executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a primit la executare două titluri executorii cu privire la încasarea din contul companiei CA „Auto-Siguranța” în folosul lui Marian Nicolae a sumei de 44 664,13 lei și în folosul lui Marian Dina a sumei de 5 871,53 lei și la data de 26.12.2012 s-au intentat în temeiul acestor titluri două proceduri executorii. Știind că Compania a contestat cu apel hotărârea judecătorească însă, ignorând acest fapt, executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX s-a adresat către Companie cu solicitarea de a executa titlurile date. Acest fapt a determinat Compania să depună la

contul executorului judecătoresc XXXXXXXXXX Maxim în calitate de cauțiune suma de 60 642, 80 lei. După aceasta, executorul judecătoresc a ridicat banii respectivi și i-a achitat lui Marian Nicolae și Marian Dina, iar o parte dintre acești bani i-a însușit sub formă de onorariu. La data de 28 martie 2013, prin decizia Curții de Apel Chișinău, hotărârea Judecătoriei Buiucani din 08.10.2012, în baza căreia s-au eliberat titlurile executorii, a fost casată, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20.06.2013, s-au anulat ambele încheieri de intentare a procedurii de executare. Necâtând la faptul că la data de 26.06.2013 Compania a informat și a solicitat restituirea banilor depuși cu titlu de cauțiune, executorul judecătoresc a refuzat restituirea lor, motivând prin faptul că banii au fost deja transmiși creditorilor. Astfel, consideră că executorul judecătoresc XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX a comis un abuz în serviciu, în interes material.

A concretizat că cererea de apel este datată cu 03.12.2012, dar executorul judecătoresc XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX a fost informat despre contestarea hotărârii Curții de Apel Chișinău prin scrisoarea din 21.01.2013. Banii au fost transmiși lui Marian Dina și Marian Nicolae la data de 18.03.2013, iar la data de 28 martie 2013 a fost casată hotărârea Judecătoriei Buiucani din 08.10.2012. Compania a contestat încheierile executorului judecătoresc de intentare a procedurii de executare și a contestat hotărârea Judecătoriei Buiucani, prin care încheierile executorului judecătoresc de intentare a procedurii de executare au fost menținute. Consideră că executorul, știind că încheierile și hotărârea instanței sunt contestate, nu trebuia să încaseze banii, întrucât a fost încălcat art. 363 CPC, care prevede că apelul depus în termen suspendă executarea hotărârii. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20.06.2013 au fost anulate ambele încheieri nr. 175 din 26.12.2012 de intentare a procedurii de executare: una pe numele lui Marian Nicolae și una pe numele lui Marian Dina. Consideră că prin acțiunile executorului judecătoresc au fost cauzate prejudicii companiei. Prejudiciul material a fost restituit, iar prejudiciul moral este apreciat în mărime de 10 000 lei, reieșind din faptul că a fost ponegriată onoarea și demnitatea companiei și s-a diminuat încrederea clienților. Prejudiciul material constituit din banii depuși ca cauțiune, a fost restituit integral, fiind obiectul unui proces civil. În prezent, prejudiciul moral cauzat constituie 10 000 lei.

Avocatul Mazarenco Grigorii a mai concretizat că la scrisoarea din 21.01.2013 au fost anexate copia cererii de apel și copia cererii de contestare a procedurii de executare. Consideră că prin conținutul scrisorii, s-a solicitat suspendarea executării hotărârii judecătorești, întrucât comunicând executorului că a fost depusă o contestație împotriva Hotărârii Judecătoriei Buiucani, executorul era dator să cunoască efectele acestei contestații. A mai menționat că prejudiciul moral solicitat se referă la persoana juridică și a fost apreciat, reieșind din faptul că Compania nu a putut dispune de suma de 60 000 lei, nu a putut să își onoreze obligațiile de plată față de persoanele păgubite, a fost diminuată încrederea clienților. Cauțiunea a fost depusă benevol, dar prin depunerea sumei cauțiunii, nu a fost recunoscută legalitatea acțiunilor executorului judecătoresc. Odată cu depunerea cauțiunii la data de 21.01.2013 s-a solicitat suspendarea executării. Suspendarea executării a fost solicitată prin scrisoarea expediată de Companie executorului judecătoresc. Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani din 06.03.2013 au fost respinse cerințele înaintate de CA „Auto-Siguranta” SA privind anularea actelor executorului judecătoresc, dar executorul a purces la executare după emiterea hotărârii Judecătoriei Buiucani și până la emiterea deciziei de Curtea de Apel Chișinău. A mai menționat că nu cunoaște dacă apelul împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani din 08.10.2012 a fost depus în termen și dacă au fost contestate titlurile executorii eliberate.

Suplimentar avocatul Mazarenco Grigorii a concretizat că cererea de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani din 08.10.2012 a fost depusă la data de 03.12.2012, iar la data de 20.06.2013, Compania a solicitat restituirea mijloacelor bănești, depuse ca cauțiune. Executorul judecătoresc a restituit sumele în baza ordinelor de plată din 13.02.2014 și 13.02.2014, fiind transferate sumele de 5 871, 53 lei și 44 664, 13 lei, dar aceste sume nu constituie suma integrală a cauțiunii, care a fost în mărime de 60 642 lei. A mai concretizat că la momentul săvârșirii infracțiunii de către executor, prejudiciul cauzat Companiei constituia 50 535 lei, aceasta fiind suma conform încheierilor, emise de executorul judecătoresc. Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani din 06 martie 2013 a fost respinsă acțiunea CA „Auto-Siguranța” privind anularea actelor executorului judecătoresc, iar la data de 18.03.2013, executorul judecătoresc a ridicat banii. Compania a fost prejudiciată prin toate acțiunile executorului judecătoresc, începând cu momentul intentării procedurii de executare, inclusiv momentul când executorul judecătoresc a fost înștiințat despre depunerea apelului și când executorul judecătoresc a ridicat banii. Banii au fost depuși la 01.02.2013 și au fost ridicați la 18.03.2013. Prejudiciul a fost cauzat din momentul intentării procedurii de executare, reieșind din faptul că titlul a fost primit la 21.12.2012, iar apelul a fost depus la 03.12.2012. Cunoaște faptul că titlul executoriu depus la executare este obligatoriu pentru executorul judecătoresc.

Avocatul Mazarenco Grigorii a concretizat că executorul judecătoresc, la primirea informației despre depunerea cererii de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani din 08.10.2012 trebuia să suspende procedura de executare în baza art. 363 alin. (2) CPC, iar apelul împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani din 08.10.2012 a fost depus în termen. Nu cunoaște din ce motiv instanța de fond a eliberat titlul executoriu la data de 21.12.2012, apelul fiind depus la data de 03.12.2012, cu două săptămâni mai înainte. Nu cunoaște dacă a fost contestată legalitatea titlurilor executorii, prin cererea de apel nu a fost solicitată repunerea în termen și suspendarea executării hotărârii Judecătoriei Buiucani. La examinarea dosarului Marian Nicolae și Marian Dina către CA „Auto-Siguranța” SA a participat reprezentantul părții vătămate – Zolotuhin Victor, însă nu cunoaște, dacă acesta a fost prezent la pronunțarea hotărârii. Din informația pe care o deține nu cunoaște dacă a fost emis vre-un act procesual, prin care s-a dispus suspendarea executării titlurilor executorii. Susține integral acțiunea civilă înaintată, prin care se solicită încasarea din contul inculpatului a sumelor de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 3000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, suportate pentru asistența juridică acordată în cadrul acestui dosar.

Avocatul Mazarenco Grigorii a declarat că susține integral declarațiile reprezentantului părții vătămate Victor Zolotuhin, date la urmărirea penală;

(f.d. 108-111)

Reprezentantul părții vătămate Zolotuhin Victor Nicolai la faza urmăririi penale a declarat că activează în calitate de reprezentant al CA „Auto-Siguranța” SA în baza procurii nr. 04/14 din 14.01.2014, eliberată de către Directorul General, Mihail Panfilii. La data de 22.10.2011, în urma unui accident rutier, de către automobilul de model „Volvo 940” cu n/î AN AV 107 a fost tamponat automobilul de model „Ford Focus” cu n/î C KR 980, condus de cet. Marian Nicolae. Ulterior, ambele automobile au fost deteriorate, cet. Marian Nicolae și Marian Dina, fiindu-le provocate vătămări grave ale integrității corporale. La momentul accidentului, automobilul de model „Volvo 940” cu n/î AN AV 107 dispunea de asigurare obligatorie de răspundere civilă în temeiul contractului încheiat cu CA „Auto-Siguranța” SA. În rezultatul examinării acestui caz de către CA „Auto-Siguranța” SA lui Marian Nicolae i-a fost achitată

„Auto-Siguranța” SA în rezoluția Camerelor de Apel, cu care SA „Auto-Siguranța” SA în termen de 15 zile de la data emiterii prezentei hotărâri să restituie suma de 70 352 lei, iar cet. Marian Dina suma de 1 758 lei. Marian Nicolae, nefiind de acord cu cuantumul despăgubirii primite, a înaintat acțiune civilă la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău pentru încasarea suplimentară a despăgubirii de asigurare. Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, examinând acțiunea dată, la 08.10.2013 a emis hotărârea, prin care a satisfăcut integral acțiunea cet. Marian Nicolae și Marian Dina. Nefiind de acord cu hotărârea instanței, CA „Auto-Siguranța” SA la 03.12.2012 a contestat cu apel hotărârea instanței de fond, dar necățind la acest fapt, instanța de fond la data de 26.12.2012 a eliberat cet. Marian Nicolae și Marian Dina titluri de executare. În continuare, cet. Marian Nicolae și Marian Dina au depus titlurile în cauză spre executare executorului judecătoresc Romaliischii XXXXXXXXXXXX. Executorul judecătoresc Romaliischii XXXXXXXXXXXX, fiind în conformitate cu prevederile art. alin. (1) al Legii privind executorii judecătorești, exponentul puterii de stat în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, adică persoană cu funcții de răspundere căreia i-au fost atribuite permanent, prin numire în virtutea legii atribuții ale puterii de stat, știind cu certitudine că titlurile executorii pe numele lui Marian Nicolae și Marian Dina au fost eliberate înainte de intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești, la data de 26.12.2012 a intentat în temeiul lor două proceduri de executare nr.175-1292/12 cu privire la încasarea în folosul lui Marian Nicolae a sumei 44664,13 lei și nr. 175 -1291/12 cu privire la încasarea în folosul lui Marian Dina a sumei de 5871,53 lei. După aceasta, știind cu certitudine că Compania a contestat cu apel hotărârea judecătorească, prin care s-a dispus încasarea banilor, iar încheierile de intentare a procedurii de executare au fost contestate în instanță de judecată, fiind informat oficial despre acest fapt de către Compania de Asigurare, ignorând prevederile art. 363 alin.(2) Cod de Procedură Civilă, conform căruia apelul depus în termen suspendă executarea hotărârii, urmărind un scop de profit și acaparare, exprimat în dorința de a încasa onorariul său, cerut în mod ultimativ Companiei de Asigurare să depună pe contul său în calitate de cauțiune suma de 60642 lei 80 bani, cu toate că la depunerea apelului legea nu prevede cauțiune, executarea în așa caz fiind suspendată de drept, amenințând că în caz contrar va purcede la executarea silită, în special prin „Incaso”, a determinat Compania să-i depună neîntemeiat pe cont suma de 60 642 lei 80 bani, la data de 01.02.2013, prin dispozițiile de plată nr.126 și nr. 127. După aceasta, executorul judecătoresc XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, acționând cu intenție unică de a deposeda Compania de mijloace bănești și de a acapara parțial în folosul său sub formă de onorariu și cheltuieli de executare, continuându-și acțiunile sale criminale, în scopul realizării până la sfârșit a planurilor sale criminale, știind cu certitudine că asupra hotărârii judecătorești a fost depus apel, fiind cunoscut cu prevederile art. 363 alin.(2) CPC, conform cărora apelul suspendă executarea hotărârii, știind că încheierile de intentare a procedurii de executare au fost contestate în instanță de judecată, fiind obligat în virtutea prevederilor legale să nu întreprindă nici un fel de măsuri de executare până la pronunțarea deciziei asupra apelului, ignorând aceste cerințe legale, acționând cu intenție directă și urmărind un scop cupidant de profit și acaparare, la 22.03.2013 a ridicat mijloacele bănești în sumă de 60 642 lei și 80 bani de pe cont și parțial le-a transmis creditorilor Marian Nicolae și Marian Dina, iar parțial le-a trecut în proprietatea sa sub formă de onorariu și cheltuieli de executare. În rezultat, necățind la faptul că la 28 martie 2013, prin decizia Curții de Apel Chișinău a fost casată hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 08 octombrie 2012, prin care au fost încasate mijloacele bănești și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2013 au fost anulate ambele încheieri de intentare a procedurilor de executare, necățind la faptul că la 26 iunie 2013, Compania l-a informat despre aceasta, solicitând restituirea banilor depuși ca cauțiune, executorul XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX a refuzat să facă acest lucru, motivând că banii deja au fost transmiși creditorilor, iar referitor la restituirea onorariului său a refuzat să dea măcar careva explicații. În prezent, prejudiciul adus Companiei prin acțiunile executorului XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX este de 50 535 lei, deoarece la 23.12.2013 acesta a restituit CA „Auto-Siguranța” SA din suma inițială depusă ca cauțiune, suma de 10 107 lei. La faza cercetării judecătorești, prejudiciul a fost restituit, partea vătămată neavând careva pretenții materiale față de XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX;

(f.d. 88-89, vol. I)

La baza învinuirii inculpatului XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX în comiterea faptei prejudiciabile prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal acuzarea de stat a invocat și următoarele probe:

-procesul-verbal din 14.02.2014 de ridicare de la executorul judecătoresc XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX a procedurii de executare nr.175-1291/12 din 26.12.2012 și nr.175-1292/12 din 26.12.2012; (f.d. 94, vol. I)

-documentele care se conțin în procedura de executare ridicată la 14.02.2014 și alte documente, anexate la cauza penală și anume: titlurile executorii, înștiințările, făcute de către CA „Auto-Siguranța”, delegații de retragere a numerarului, decizii și hotărâri judecătorești, ordine de plată, eliberate de bănci, informații bancare ș.a.; (f.d. 95-164, vol. I)

-procesul-verbal de cercetare din 26.03.2014 a procedurilor de executare, ridicate de la executorul judecătoresc XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX; (f.d. 165-169, vol. I)

-alte mijloace materiale de probă prezentate de către reprezentantul părții vătămate CA „Auto-Siguranța” SA, Zolotuhin Victor; (f.d.182-187, vol. I)

Inculpatul XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal, cu partea vătămată XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX vina în comiterea acestei infracțiuni nu a recunoscut-o și a indicat în acest sens că nu este de acord cu învinuirea, adusă de către procuror, o consideră eronată și nefondată. Procurorul a menționat în actul de învinuire că „executorul judecătoresc contrar obligațiilor de serviciu care prevăd executarea integrală și în termen rezonabil a titlului executoriu, parvenit spre executare, întru apărarea drepturilor persoanelor fizice, a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cauzând daune în proporții considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice”. În vederea combaterii acestei afirmații menționează că la data de 16.11.2010, în cadrul biroului executorului judecătoresc XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX a fost primit spre executare documentul executoriu nr. 2-5023/10 din 15.11.2010, emis de Judecătoria Botnica, mun. Chișinău privind aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, pe mijloacele bănești, precum și asupra mijloacelor de transport, deținute în proprietate de către XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX și Svetlana Boicenco, în limita valorii acțiunii, până la soluționarea litigiului în fond, totodată, a fost intentată procedura de executare. La data de 30.11.2010 a fost aplicat sechestrul asupra automobilului, care aparținea cu titlu de proprietate cet. XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX. Astfel, consideră că procurorul eronat a indicat faptul dat, deoarece și-a îndeplinit conștiințios obligațiile de serviciu, executând întocmai prevederile hotărârii judecătorești într-un termen rezonabil, lucru adăugat de materialele dosarului de executare, fără să prejudicieze sau să lezeze drepturile sau interesele persoanelor

rezonabil, lucru, aducerea de materiale necesare pentru executare, iar să prejudicieze sau să lezeze drepturile sau interesele persoanei implicate în actul de executare. Nemulțumirea debitorilor este întemeiată doar pe afecțiunile personale, nepurtând nici un suport legal, iar executorul nu poartă vină pentru faptul că acestora li s-au creat inconveniente sau impedimente de deplasare, deoarece actul de executare prin sine reprezintă o suită de măsuri de constrângere. A accentuat că doar și-a îndeplinit obligațiunile de serviciu respectând prevederile hotărârii, iar la data de 26.07.2012, a ridicat sechestrul în baza hotărârii Curții de Apel Chișinău din 06.07.2012, obligându-l pe Ion Ghilașcu să restituie automobilul, fapt ce denotă că a respectat întocmai buchia legii, motiv, din care nu poate să fie învinuit precum că ar fi cauzat daune debitorilor, deoarece acest lucru este neîntemeiat în condițiile în care cele menționate mai sus confirmă legalitatea și rezonabilitatea acțiunilor sale.

Referitor la argumentele învinuirii, aduse de către procuror precum că acțiunile de executare au fost efectuate în lipsa debitorului și automobilul nu a fost examinat sau cercetat, fiind transmis spre păstrare unei persoane necunoscute, a menționat că argumentul invocat de procuror este totalmente nefondat din motiv că bunul sechestrat a fost transmis spre păstrare directorului interimar al creditorului, Ion Ghilașcu, fapt permis de lege, or, art. 120 Cod de Executare stipulează expres: „În cazul în care creditorul nu este de acord cu faptul că debitorului i se transmit bunurile sechestrate sau în cazul în care creditorul refuză să preia la păstrare bunurile, cu acordul părților se numește un administrator sau bunurile se dau la păstrare în baza unui contract de depozit. În cazul în care părțile nu ajung la un acord, administratorul este desemnat de către executorul judecătoresc”. După ce a făcut cunoștința cu hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06.07.2012, l-a obligat pe Ion Ghilașcu să restituie automobilul. Astfel, consideră că aceste prevederi vin să susțină poziția sa referitor la legalitatea acțiunilor întreprinse. La învinuirea adusă de procuror precum că sechestrarea a avut loc în lipsa debitorilor, a menționat că prevederile art. 115 Cod de Executare permit executarea în lipsa acestora, dar în prezența a doi martori asistenți. Astfel, consideră că motivele invocate de creditor sunt lipsite de temei legal.

Referitor la învinuirea privitor la legalitatea procedurii de executare și respectiv la întocmirea procesului-verbal de sechestrul a menționat că atât asistenții, cât și martorii prezenți la actul de executare, nu au putut să ofere vre-un indiciu coerent și concret referitor la ilegalitatea sau incorectitudinea sa față de actul de executare, ca exponent a puterii de stat în pofida insistenței procurorului. Mai mult decât atât, procesul-verbal de sechestrul a fost semnat în condițiile legii de către ei, aceștia nefăcând nici o obiecție asupra lui sau a actului de executare în sine, or, art. 115 Cod de Executare permite acest lucru „debitorul și creditorul, ceilalți participanți la procedura de executare pot face declarații și observații, care se consemnează în procesul-verbal”. De asemenea, consideră că declarațiile martorilor sunt evazive și vage și nu pot fi puse la baza unei hotărâri judecătorești de învinuire. Totodată, nu este de acord cu argumentul înaintat de procuror referitor la faptul că procesul-verbal de sechestrul a fost întocmit cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare, deoarece în condițiile unui proces de executare echitabil, la îndemâna participanților la proces este pusă o armă legală, și anume contestația. Anume această modalitate procesuală de apărare a drepturilor oferă părților un control suprem, cel judiciar, or, art. 9 Cod de Executare stipulează expres: „Participanții la procedura de executare, alte persoane interesate ale căror drepturi ori interese ocrotite de lege au fost încălcate printr-un act de executare pot ataca actul în conformitate cu legea”. În condițiile în care nici unul din participanți nu au contestat procesul-verbal de sechestrul, se prezumă unul legal, perfect valabil și actual, care nu a adus nicidecum atingere drepturilor și intereselor persoanelor. Asemenea insinuări nu pot fi făcute în mod arbitrar, în lipsa unor temeiuri indubitabile și este competența exclusivă a instanței de judecată de a se pronunța asupra legalității actului în cauză, deoarece este un act de autoritate publică, care are forță probantă și investit cu credibilitate.

A mai declarat că pledează nevinovat pe toate capetele de acuzare incriminate și consideră că învinuirea adusă este întemeiată doar pe nemulțumirea personală a părții vătămate și axată doar pe afecțiunile personale, legate de disconfortul creat și că în calitatea sa de persoană autorizată în efectuarea actelor de executare silită nu a făcut nimic mai mult decât să transpună în realitate o hotărâre judecătorească obligatorie pentru părțile aflate într-un proces de judecată.

Toate actele din procedura de executare au fost aduse la cunoștința părților și nici un act din procedura de executare nu a fost contestat în instanța de judecată, prin urmare se prezumă că toate acțiunile și actele de executare au fost legale. În urma pronunțării deciziei Curții de Apel Chișinău din 06.07.2012 prin care a fost anulată măsura de asigurare, imediat în termeni cit mai restrânși a fost emisă încheierea de anulare a procesului-verbal de aplicare a sechestrului pe mijlocul de transport, acționând în conformitate cu prevederile art. 27 alin. (8) din Codul de Executare, potrivit căruia, în baza unei hotărâri judecătorești definitive privind anularea măsurii de asigurare a acțiunii, executorul judecătoresc dispune anularea acestor măsuri. Aceasta presupune că prin încheiere, executorul să se expună în privința acțiunilor sale, ceea ce a și făcut prin încheierea de anulare a sechestrului aplicat pe automobil. Pe parcursul întocmirii procesului-verbal de aplicare a sechestrului, oamenii legii, prezenți la fața locului, nu au întocmit nici un act în privința sa referitor la careva acțiuni ilegale. Acțiunea civilă înaintată de către succesorul părții vătămate o consideră neîntemeiată, întrucât a acționat în limitele legii și nu s-a cauzat o careva pagubă persoanei vătămate.

Titlul executoriu care a fost prezentat spre executare a fost emis ca măsură de asigurare a executării hotărârii instanței de judecată și conform art. 27 Cod de Executare, acest document se execută imediat, fără acordarea cărorva termene. Reieșind din acest fapt, după primirea spre executare a titlului executoriu, executorul judecătoresc era obligat să întreprindă măsuri de asigurare fără înștiințarea părților. În acest caz, nu se poate vorbi despre executarea benevolă și executorul judecătoresc nu este obligat să citeze părțile. Nu își amintește dacă XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a fost citată pentru prezentarea bunurilor, care au fost puse sub sechestrul. Debitorul C. XXXXXXXXXXXX avea adresa de domiciliu în or. Ialoveni, unde a și fost întocmit procesul-verbal de sechestrul. Adresa de domiciliu a cet. Gobjilă XXXXXXXXXXXX a fost verificată în baza de date „Acces Web”. Pe data de 30.12.2010 s-a prezentat la adresa constatată din baza de date și conform adresei indicate de către creditor. La fața locului debitorul nu se afla. În cazul dat nu poate fi invocată eschivarea debitorului, deoarece este prezentă executarea silită. Titlul executoriu presupune executarea imediată a măsurii de asigurare, iar imediat înseamnă fără acordarea cărorva termene. La fața locului i-a fost prezentat de către creditor automobilul, care aparținea debitorului și pe acest automobil a fost aplicat sechestrul. Nu a fost făcut mai mult decât ceea ce intră în atribuțiile executorului judecătoresc. A constatat că automobilul aparținea debitorului, conform informației din baza „Acces Web”. În baza de date „Acces Web” nu a constatat prezența altor bunuri ale debitorului. În continuare, acționând în conformitate cu prevederile art. 155 Cod de Executare, de comun acord cu creditorul, a desemnat o persoană responsabilă pentru păstrarea automobilului, numele și prenumele căreia a fost indicat în procesul-verbal de sechestrul. Ghilașcu Ion a fost informat despre necesitatea restituirii bunului în legătură cu anularea procedurii de sechestrul, însă bunul nu a fost restituit, din care motiv, nu cunoaște. Încheierea de anulare a sechestrului are efectul titlului executoriu și a explicat reprezentantului debitorului că este în drept să se adreseze la orice executor judecătoresc cu

cerere privind restituirea automobilului, în cazul în care persoana nu este de acord să restituie automobilul.

Suplimentar a declarat că nu recunoaște vina imputată prin ordonanța de punere sub învinuire din 24 decembrie 2015. Nu este de acord cu ordonanța de punere sub învinuire din 24 decembrie 2015, prin care a fost modificată învinuirea în art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal, fiindu-i imputată cauzarea unei pagube în mărime de 134 000 lei, că o asemenea sumă este una exagerată, întrucât valoarea unui automobil de model „Mercedes” cu anul de fabricație 1998 nu poate valora atât. Paguba în mărime de 134 000 lei imputată ca cauzată, nu se bazează pe un raport de evaluare și nu a fost prezentată nici o probă, care ar dovedi valoarea automobilului la ziua de astăzi;

(f.d. 121-122)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a susținut declarațiile date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond.

Succesorul în drepturi al părții vătămate XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX – Boicenco Svetlana în cadrul ședinței de judecată a declarat că până în toamna anului 2010 nu l-a cunoscut personal pe XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Prima dată l-a văzut în luna decembrie 2010 când s-a întâmplat totul la ei acasă. În toamna anului 2010, ea cu soțul Nicolae și un prieten au plecat la Ialoveni, acasă. Când s-au apropiat de casă, au văzut că porțile sunt deschise și mai sunt deschise porțile garajului și ușa de la intrare, deși pe casă era aplicat sechestrul încă din anul 2009, iar o grupă de oameni se chinuiau să scoată mașina de model „Mercedes” din ogradă. Când s-au apropiat ei, s-au început problemele. Domni, care erau acolo, erau din pază, au îmbrâncit-o, au târât-o pe jos, prin zăpadă, au numit-o cu cuvinte murdare, iar XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în acest timp filma cu telefonul mobil. Ea și soțul s-au adresat la el să oprească ceea ce se petrecea acolo, cu toate că la acel moment nu cunoșteau că este executor judecătoresc. La cererea lor nu s-a reacționat și mașina a fost scoasă din garaj. Ce s-a întâmplat mai departe nu își amintește, deoarece cineva a împroșcat-o în ochi cu gazul dintr-un balonaș, dar cine a fost persoana respectivă, nu a văzut. După acest incident a avut nevoie de îngrijiri medicale, deoarece a avut arsuri la față și la ochi. Nu cunoaște ce măsuri au fost luate mai departe, deoarece a fost plecată ulterior de acasă, dar soțul împreună cu mama sa XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX au încercat să se lămurească. Toate au avut loc sub conducerea directă a lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, care a putut să oprească ceea ce se petrecea acolo, însă nu a făcut nimic. La momentul respectiv în casa din Ialoveni nu locuia nimeni, deoarece era aplicat sechestrul pe casă. Adresa de domiciliu este înregistrată în casa din Ialoveni, dar mai are o adresă de domiciliu în or. Bender, str. Jeleznodorojnia 46. Mașina era de model „Mercedes”, cu numărul de înmatriculare C IM 600. Proprietarul mașinii era mama ei XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și pe mașină nu era aplicat sechestrul. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX Claudia nu era prezentă la fața locului și nu a înștiințat-o nimeni să se prezinte la casa din Ialoveni. Ea și soțul au mers acolo întâmplător. Nu i s-a prezentat nici un document și nu a semnat nimic la fața locului, nu îl cunoștea pe XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și a aflat că este executor judecătoresc la fața locului. În prezent nu cunoaște unde se află automobilul de model „Mercedes” și are pretenții materiale și morale față de inculpatul M. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, deoarece mașina a fost cumpărată cu 35 000 Euro. La fața locului erau mulți oameni, inclusiv din pază, pe care nu îi cunoștea. La urmărirea penală nu a fost chemată să depună declarații, cu toate că a scris plângere. A indicat că casa din or. Ialoveni îi aparține ei și soțului, dar nu poate spune cine era proprietarul casei în 2009, însă la acel moment acolo locuiau ei. Din motivul că nu cunoaște cine era proprietarul casei, nu cunoaște dacă acea persoană era la fața locului. Au încercat să oprească furtul din casă, deoarece consideră că se făcea un furt, în timp ce au venit acasă și au găsit casa deschisă, dar nu au putut opri aceasta. Nu cunoaște dacă a fost sau nu deschisă vre-o cauză penală pe acest furt. Consideră că M. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a permis furtul. În anul 2010 ea era proprietarul casei din Ialoveni.

A mai declarat că nu cunoaște dacă a fost încheiat un proces-verbal cu privire la contravenție în privința sa și nu a achitat nici o amendă contravențională. La casa din Ialoveni în acea zi a venit ocazional și nu deținea actele necesare, care ar fi confirmat faptul că deținea în această casă viza de reședință. Nu cunoaște dacă acțiunile executorului au fost contestate, deoarece soțul care avea de la ea procură, se ocupa de toate întrebările;

(f.d. 119-120)

Martorul Roman Andrei în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că activează în calitate de ofițer superior de sector la Inspectoratul de Poliție Ialoveni. Nu îl cunoaște pe inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și nici nu cunoaște motivul citării. În anul 2010 activa în cadrul Inspectoratului de Poliție Ialoveni și cunoaște că au fost mai multe sesizări de la domiciliul lui Boicenco Nicolae. Tot în anul 2010 s-au deplasat cu întreaga grupă operativă la domiciliul lui Boicenco Nicolae, pe str. Mateevici 11, or. Ialoveni. Când au ajuns la fața locului, acolo era prezent un executor judecătoresc, dar nu își amintește numele lui. S-au aflat acolo pentru menținerea ordinii publice și au fost întocmite acte procesuale la fața locului;

(f.d. 117)

Martorul Grosu Oleg în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că în perioada anului 2010, noiembrie-decembrie, activa ca paznic în or. Ialoveni, la un lot de pământ din str. Moldova 55. Vis-a-vis de lotul respectiv locuia cet. Boicenco Valeriu, fratele lui Boicenco Nicolae, care erau în conflict, din care motiv Boicenco Nicolae ataca deseori paznicii. În luna decembrie, fiind la serviciu, a văzut că la domiciliul lui Boicenco Nicolae au venit vre-o 5-7 polițiști din or. Ialoveni, executorul judecătoresc (după cum a aflat mai târziu) și un evacuator. Aproximativ peste vre-o jumătate de oră au apărut și soții Boicenco, care s-au luat la ceartă cu persoanele prezente acolo. Soții nu îi lăsau să scoată automobilul de model „Mercedes” din garajul lui Boicenco Nicolae. Din câte a înțeles mai târziu de la executorul judecătoresc, asupra automobilului dat a fost aplicat sechestrul. El împreună cu celălalt paznic, Papanaga Ghenadie, au semnat ca martori la efectuarea acțiunilor date;

(f.d. 116)

Martorul Coroșanu Grigore în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că o cunoaște pe dna Boicenco Svetlana din anul 2008-2009, când a întocmit pe numele său un mandat pe un automobil de model „Mercedes”, dar ce model nu își amintește;

(f.d. 118)

La baza învinuirii inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în comiterea faptei prejudiciabile prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal acuzarea de stat a invocat următoarele probe:

-procesul-verbal din 16.12.2013 de examinare a procesului-verbal de sechestrul din 30.12.2010;

-procesul-verbal de examinare a dosarului de executare din 21.11.2013;

(f.d. 82-83, vol. II)

-corpurile delictive: dosarul de executare nr. 175-37/10, cu obiectul executării - sechestrul din 17.12.2013 și procesul-verbal de sechestrul din 30.12.2013 întocmit de către executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX;

În ședința de judecată în instanța de fond au mai fost administrate și cercetate și alte probe suplimentare ale învinuirii, acceptate în urma admiterii cererii succesorului în drepturi al părții vătămate.

Fiind audiat în ședința de judecată **martorul Gogu Sergiu** a declarat că îl cunoaște pe Nicolae Boicenco de 20 de ani și că o cunoaște și pe soția acestuia, dna Svetlana. A declarat în continuare că la sfârșitul anului 2010, într-o după-amiază, a venit împreună cu Boicenco Nicolae și soția dumnealui la casa lor din or. Ialoveni. Cunoaște că este casa lor, deoarece a fost acolo în vizită. Apropiindu-se de casă, au văzut că porțile sunt deschise și în curte se afla cineva. Când au intrat în curtea casei, au văzut că ușa de la casă și garaj erau deschise. În curte se aflau 3 persoane, care scoteau mașina din garaj. Nicolae Boicenco i-a întrebat ce fac în curte, însă ei nu au răspuns și atunci Nicolae a chemat poliția. Când a venit poliția, a întrebat cine sunt ei și ce fac ei acolo. Deoarece nu au putut să demonstreze că au vre-un drept să se afle acolo și să scoată mașina, poliția s-a ocupat de acest caz. Ulterior, a dat declarații în calitate de martor la cele întâmplate cu dna Svetlana, întrucât ea a fost împinsă de una dintre cele 3 persoane și a fost stropită în ochi cu gaz dintr-un balonaș cu gaz. Apoi cele 3 persoane au urcat în mașină și au plecat. La fel, și Boicenco Nicolae a fost îmbrâncit și lovit, iar poliția nu a întreprins nici o măsură la fața locului și a plecat. În curtea casei se afla o mașină de model „Mercedes 600” de culoare neagră. Acolo se mai aflau 3 persoane, pe una dintre care ar putea să o recunoască, dar nu o identifică printre persoanele din sală și nu cunoaște dacă printre persoanele care se aflau în curtea casei, era vre-un funcționar de la Primărie; (f.d. 128)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel **martorul Gogu Sergiu** a susținut declarațiile date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond. A indicat că la data de 30.12.2010 venea cu mașina în Ialoveni și când a ajuns la casa familiei Boicenco a văzut că aceasta era descuiat garajul, iar două persoane scoteau mașina din garaj. Nu cunoaște persoanele care erau în ogradă. Au încărcat mașina din garaj pe evacuator și au plecat. Una dintre acele două persoane i-a dat cu gaz lacrimogen în ochi Svetlanei Boicenco. Peste aproximativ două ore a apărut Romalischii XXXXXXXXXXX acolo. Nu cunoaște ce a făcut acesta, deoarece a ieșit din ogradă.

Martorul Boicenco Nicolai în ședința de judecată în instanța de fond a declarat că la data de 30.12.2010, împreună cu soția Boicenco Svetlana, cet. Gogu Sergiu și Arpentii Victor, se întorceau acasă. Aproximativ la orele 14:00 când s-au apropiat de casă, au văzut că porțile erau deschise, ușa de la garaj și ușa de la casă tot erau deschise, iar în curte se aflau două persoane necunoscute la acea vreme. Pe urmă a înțeles că aceștia sunt un oarecare cetățean Papanaga și un oarecare cetățean Grosu. Ei se aflau în casă. La momentul când au depistat că în casă se află persoane străine a sunat la Inspectoratul de Poliție Ialoveni. Între timp, persoanele din curte încercau să scoată automobilul din garajul, care se afla în incinta casei de locuit. Când a venit colaboratorul de poliție, nu știa ce se întâmplă și cine sunt cele două persoane, cine este XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, care venise și el la fața locului între timp, deoarece nu primise nici un document privitor la vre-o măsură de asigurare a acțiunii pe un dosar civil. Au fost bătuți în casă, soția a fost stropită cu substanțe toxice în ochi, după ce a fost internată în spital. Consideră că au pătruns în casă în absența unei decizii de judecată și au scos mașina ca niște bandiți, despre ce a scris mai multe plângeri. Automobilul de marca „Mercedes 500” cu nr/î CIM 600 a fost ridicat pe evacuator și a fost dus într-o direcție necunoscută. După câteva zile s-a interesat unde au dus automobilul și așa a ajuns la executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, care nu vroia să înregistreze cererea sa. Automobilul de model „Mercedes 500” aparținea cu drept de proprietate soacrei sale XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, dar nici XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și nici Boicenco Svetlana nu cunoșteau nimic despre inițierea unei proceduri de executare. Personal XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX nu a depus careva plângeri împotriva acțiunilor executorului judecătoresc, dar el, ca reprezentant legal al lui Gobjilă Claudia, a scris mai multe plângeri împotriva acțiunilor executorului judecătoresc. Gobjilă Claudia a înaintat către executorul judecătoresc o cerere de restituire a automobilului, care a fost ridicat prin furt.

A mai menționat că locuia cu soția în casa de pe str. Mateevici 11, or. Ialoveni, iar Boicenco (Gobjilă) Svetlana avea viza de reședință pe această adresă. După cele întâmplate în casa din str. Mateevici 11, or. Ialoveni, a scris o serie de demersuri către executorul judecătoresc M. XXXXXXXXXXX și l-a acționat în judecată. Există hotărâri irevocabile pe acțiunea civilă pornită ilegal, iar măsura de asigurare a acțiunii a fost anulată, adică a fost admisă cererea depusă și s-au anulat acțiunile ilegale ale lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX. Dosarul civil, prin care XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a solicitat restituirea bunului și încasarea pagubelor morale, s-a aflat pe rolul instanței, însă între timp XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a decedat, iar succesorul legal a devenit fiica Boicenco Svetlana. În prezent nu cunoaște ceva despre soarta dosarului, deoarece nu mai are împuterniciri; (f.d. 126-127)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel **martorul Boicenco Nicolae** a susținut declarațiile date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond. A indicat că împreună cu soția Boicenco Svetlana au mers la casa din or. Ialoveni, str. Mateevici 11. Când au ajuns acolo, au văzut că casa și garajul casei erau deschise, erau două persoane străine și mașina era deschisă. Fără a prezenta un act, ei au ridicat forțat mașina și l-au dus într-o direcție necunoscută. Proprietarul automobilului este Gobjila XXXXXXXXXXX.

7.3. Colegiul Penal constată că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit că învinuirea înaintată inculpatului XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX Vasiliu în baza art. 328 alin. (1) Cod Penal – „depășirea atribuțiilor de serviciu, adică având calitatea de persoană publică a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin ce a cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice” și în baza art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal – „depășirea atribuțiilor de serviciu, adică având

calitatea de persoană publică, a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin ce a cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, acțiuni soldate cu urmări grave” nu și-a găsit confirmare, în legătură cu ce, corect s-a dispus achitarea inculpatului XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, în temeiul art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod procedură penală, pe motiv că fapta inculpatului nu intrunește elementele infracțiunii.

7.4. Din materialele cauzei penale, instanța de apel reține că prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 octombrie 2012 s-a dispus încasarea din contul Companiei de Asigurări „Auto-Siguranța” SA în beneficiul lui Marian Nicolae suma de 44 664,13 lei și în beneficiul lui Marian Dina suma de 5871,53 lei;

(f.d. 12-13)

Prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013 s-a admis apelul declarat de CA „Auto-Siguranța” SA, a fost casată parțial hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 octombrie 2012 și s-a dispus încasarea din contul CA „Auto-Siguranța” SA în beneficiul lui Marian Nicolae a sumei de 33 727 lei și în beneficiul lui Marian Dina a sumei de 5 588,56 lei; (f.d. 16-18)

Creditorii Marian Nicolae și Marian Dina la data de 26 decembrie 2012 au înaintat titlurile executorii privind încasarea de la CA „Auto-Siguranța” SA în beneficiul lui Marian Nicolae a sumei de 44 664,13 lei și în beneficiul Dinei Marian a sumei de 5871,53 lei.

Prin încheierile executorului judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX din 26 decembrie 2012 au fost primite spre executare documentul executoriu nr. 2-3904/12 din 08.10.2012 emis de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău și intentate dosare de executare a acestui document; (f.d. 10; 11)

Prin scrisoarea adresată de CA „Auto-Siguranța” SA către executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX din 21 ianuarie 2013 se atestă că CA „Auto-Siguranța” SA aduce la cunoștință că la data de 03.12.2012 Compania de Asigurări a depus contestare la hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 octombrie 2012, iar titlul de executare prezentat de Marian Dina și Marian Nicolae au fost ridicate la data de 21.12.2012. Totodată, CA „Auto-Siguranța” SA a informat că a depus cerere de contestare a încheierilor privind inițierea procedurilor de executare; (f.d. 19)

Prin ordinele de plată nr. nr. 126 și 127 din 01 februarie 2013 se atestă că CA „Auto-Siguranța” SA a depus pe contul executorului judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX cauțiune pe dosarul Marian Dina și Marian Nicolae în sumă de 7045,84 lei și 53596,96 lei; (f.d. 15)

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 06 martie 2013 s-a respins ca fiind nefondat recursul înaintat de CA „Auto-Siguranța” SA către Marian Nicolae și Marian Dina, executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX privind anularea actelor executorului judecătoresc, cu menținerea fără modificări a actului contestat; (f.d. 23)

La data de 07 martie 2013 creditorii Marian Nicolae și Marian Dina au solicitat executorului judecătoresc să elibereze mijloacele bănești depuse de către debitor cu titlu de cauțiune; (f.d. 103)

La data de 18 martie 2013 executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a încasat de la CA „Auto-Siguranța” SA din contul cauțiunii în beneficiul lui Marian Nicolae suma de 44 664,13 lei și în beneficiul Dinei Marian suma de 5 871,53 lei, iar la data de 22 martie 2013 creditorilor le-au fost eliberate mijloacele bănești adjudecate conform hotărârii judecătorești.

Prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2013 s-a admis recursul declarat de CA „Auto-Siguranța” SA, s-a casat hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 06 martie 2013 și s-a anulat încheierile executorului judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX privind intentarea procedurilor de executare nr. 175-1291/12 și 175-1292/12 din 26.12.2012; (f.d. 25-26)

La data de 26 iunie 2013 CA „Auto-Siguranța” SA prin cerere scrisă expediată executorului judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a solicitat restituirea integrală în decurs de 3 zile a cauțiunii depuse la contul special al executorului judecătoresc la 01.02.2013 de către CA „Auto-Siguranța” SA în mărime de 7045,84 lei și 53596,96 lei; (f.d. 27)

Prin încheierile executorului judecătoresc din 22 martie 2013 s-au încetat procedurile de executare nr. 175-66R/13 din 26.12.2012 și nr. 175-668R/13 din 26.12.2012 intentată în vederea executării documentului executoriu nr. 2-3904/12 din 08.10.2012 emis de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău; (f.d. 29, 30)

La data de 12 februarie 2014 executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a transferat mijloacele bănești la contul CA „Auto-Siguranța” SA.

7.5. Potrivit ordonanței de punere sub învinuire, instanța de apel reține că lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX i se incriminează că fiind informat de CA „Auto-Siguranța” despre exercitarea căilor de atac, a încălcat prevederile art. 363 alin. (2) Cod procedură civilă, care stipulează că „apelul, exercitat în termen este suspensiv de executare a hotărârii” și nu a dispus suspendarea executării hotărârii judecătorești până la pronunțarea pe caz de către Curtea de Apel Chișinău și prevederile art. 78 alin. (1), lit. e) Cod de executare, care prevăd că executorul judecătoresc este obligat să suspende executarea documentului executoriu în cazul contestării de către debitor a actelor executorului judecătoresc, cu condiția depunerii cauțiunii, până la rămânerea definitivă a hotărârii, urmare a căror fapte a cauzat CA „Auto-Siguranța” SA o daună materială în sumă totală de 11 219,9 lei, ceea ce constituie daune patrimoniale considerabile pentru persoana juridică.

7.6. Colegiul Penal reține că în conformitate cu art. 363 alin. (1). (2) Cod procedură civilă. (1) Termenul de apel suspendă

executarea hotărârii pronunțate în prima instanță, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. (2) Apelul exercitat în termen este, de asemenea, suspensiv de executare a hotărârii.

Conform art. 254 Cod procedură civilă, (1) Rămân definitive hotărârile judecătorești emise în primă instanță, supuse apelului, după examinarea pricinii în apel.

Potrivit art. 12 Cod de Executare, (1) Titlul executoriu se eliberează creditorului la cerere de către prima instanță, după rămânerea definitivă a hotărârii.

Conform art. 22 Cod de Executare, (2) Executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor.

Potrivit art. 60 Cod de Executare, (1) Procedura de executare se intentează la cererea creditorului urmăritor sau, în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanței de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare.

Conform art. 66 Cod de Executare, (1) Intentarea, amânarea, suspendarea și încetarea executării silite, eliberarea sau distribuirea sumelor obținute din executare, aplicarea și ridicarea măsurilor de asigurare a executării, alte măsuri prevăzute de lege se dispun de executorul judecătoresc prin încheiere. (2) Încheierea executorului judecătoresc este executorie de drept din momentul emiterii și poate fi contestată, în termen de 10 zile de la data comunicării, în instanța de judecată în a cărei rază teritorială biroul executorului judecătoresc își are sediul sau, în cazul municipiului Chișinău, în instanța de judecată în a cărei circumscripție camera teritorială a executorilor judecătorești a stabilit competența teritorială a executorului judecătoresc, dacă legea nu prevede altfel. Contestarea încheierilor executorului judecătoresc nu poate fi temei de suspendare a executării, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 78 Cod de Executare, (1) Executorul judecătoresc este obligat să suspende executarea documentului executoriu în cazul: a) încetării din viață a debitorului, al declarării dispariției lui fără urmă sau al declarării decesului lui, dacă raportul juridic stabilit de instanța de judecată admite succesiunea în drepturi – până la determinarea succesorului în drepturi și admiterea succesiunii în procedura de executare; b) pierderii de către debitor a capacității de exercițiu – până la numirea reprezentantului; c) înregistrării, în urma reorganizării persoanei juridice debitor, a unei noi persoane juridice – până la admiterea succesiunii în procedura de executare; d) insolvenței debitorului – până la examinarea în fond a cauzei de insolvență; e) contestării de către debitor a actelor executorului judecătoresc, cu condiția depunerii cauțiunii – până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a examinat contestarea; f) anulării hotărârii în a cărei bază a fost emis titlul executoriu, cu remiterea cauzei la rejudicare – până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. (2) În cazul suspendării procedurii de executare în temeiul indicat la alin.(1) lit.f), executorul judecătoresc, la cererea debitorului, poate dispune substituirea unei măsuri de asigurare a executării documentului executoriu cu alta, care ar asigura integral valoarea creanței. (3) Prevederile alin.(1) lit.a)-d) nu se aplică în cazul evacuării sau al transmiterii bunurilor gajate. (4) După înlăturarea împrejurărilor care au provocat suspendarea, procedura de executare se reia la cererea creditorului sau din oficiu.(5) Încheierea privind suspendarea executării documentului executoriu poate fi contestată în instanță de judecată în termen de 15 zile.

Conform art. 161 Cod de Executare, (1) Actele de executare întocmite de executorul judecătoresc pot fi contestate de către părți și de alți participanți la procesul de executare, precum și de terții care consideră că prin actele de executare le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege.

Potrivit art. 163 Cod de Executare, (1) Reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. (4) Hotărârea instanței de fond poate fi atacată cu recurs.

7.7. Colegiul Penal analizând materiale cauzei privind intentarea procedurii de executare de către executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX în baza documentului executoriu nr. 2-3904/12 din 08.10.2012 emis de către Judecătoria Buiucani în coraport cu prevederile legale menționate supra și cu probele acuzatorului de stat nu a constatat că acțiunile lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX au depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

În acest sens, instanța de apel reține că la data de 26 decembrie 2012 executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a primit spre executare și ca urmare au fost intentate procedurile de executare silită a documentului executoriu nr. 2-3904/12 din 08.10.2012 emis de Judecătoria Buiucani cu privire la încasarea de la CA „Auto-Siguranța” SA în beneficiul lui Marian Nicolae suma de 44 664,13 lei și în beneficiul lui Marian Dina suma de 5 871,53 lei.

În conformitate cu art. 60 Cod de Executare – procedura de executare se intentează la cererea creditorului urmăritor, sau în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanței de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare. În termen de 3 zile după primirea documentului executoriu, executorul judecătoresc emite o încheiere cu privire la intentarea sau la refuzul de a intenta procedura de executare, pe care o expediază părților în procedura de executare în cel mult 3 zile de la emiterie.

Executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX constatând că documentul executoriu prezentat și cererea înaintată corespundeau cerințelor art. 14, 15, 16 Cod de Executare, precum și a altor cerințe stabilite de legislația în vigoare, în conformitate cu art. 60 Cod de Executare a dispus emiterea încheierilor nr. 175-1291/12 și nr. 175-1292/12 din 26.12.2012 privind primirea spre executare și intentarea procedurii de executare silită a documentelor executorii.

În continuare, instanța de apel remarcă că debitorul CA „Auto-Siguranța” contestând actele executorului judecătoresc, în scopul suspendării executării silite a documentelor executorii a depus la data de 01.02.2013 cauțiune potrivit art. 78 alin. (1), lit. e) Cod de Executare, care statuează că: *executorul judecătoresc este obligat să suspende executarea documentului executoriu în cazul contestării de către debitor a actelor executorului judecătoresc, cu condiția depunerii cauțiunii – până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a examinat contestarea*, iar în cele din urmă a fost suspendată procedura de executare.

După cum a fost reflectat, potrivit hotărârii Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 06 martie 2013 a fost respins recursul

înaintat de CA „Auto-Siguranța” SA către Marian Nicolae și Marian Dina privind anularea actelor executorului judecătoresc, ca fiind nefondat și au fost menținute fără modificări actele contestate.

Colegiul Penal notează că hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 06 martie 2013 prin care au fost examinate actele executorului judecătoresc este supusă căi de atac a recursului și potrivit regulii stabilite de art. 254 alin. (1) Cod procedură civilă, aceasta hotărâre se consideră a fi *definitivă*.

Reieșind din acest aspect, la data de 07 martie 2013 creditorii Marian Nicolae și Marian Dina în baza cererii scrise au solicitat să le fie eliberate mijloacele bănești depuse de către CA „Auto-Siguranța” cu titlu de cauțiune, iar la data de 22.03.2013 creditorilor le-au fost eliberate mijloacele bănești adjudecate conform hotărârii Judecătorei Buiucani din 08 octombrie 2012.

La acest capitol, Colegiul Penal reține că XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX eliberând creditorilor mijloacelor bănești adjudecate conform hotărârii Judecătorei Buiucani din 08 octombrie 2012 a acționat în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (2) Cod de Executare care statuează că „*executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor*”, respectiv, instanța de apel nu a constatat că XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a depășit limitele atribuțiilor de serviciu, deoarece mijloacele bănești adjudecate conform hotărârii Judecătorei Buiucani din 08 octombrie 2012 au fost eliberate de către executorul judecătoresc XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX creditorilor (data de 07 martie 2013), până la data examinarea cauzei la Curtea de Apel Chișinău (28 martie 2013) și până la anularea încheierilor executorului judecătoresc (20 iulie 2013).

La fel, instanța de apel reține că creditorilor Marian Nicolae și Marian Dina le-au fost eliberate titlurile executorii, ulterior aceștia le-au prezentat spre executare executorului judecătoresc XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, iar în acest context se prezumă că hotărârea în baza căruia a fost emis titlu executoriu a rămas definitivă, iar executorul judecătoresc nu este în drept și nu poate suspenda de drept executarea în cazul prezentării de către una din părțile procedurii de executare a contestației depuse asupra hotărârii, deoarece acest fapt nu se regăsește în temeiurile de suspendare a procedurii de executare, prevăzute de art. 78 Cod de Executare.

Tot în acest context, instanța de apel reiterează că debitorul CA „Auto-Siguranța” nu a contestat eliberarea titlului executoriu și nu a solicitat instanței de judecată, în conformitate cu art. 79 lit. f) Cod de Executare, suspendarea executorii.

Astfel, executorul judecătoresc XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX nu era nici în drept și nici obligat să suspende executarea documentului executoriu în cazul depunerii de către debitor a contestației asupra încheierilor privind intentarea procedurilor de executare, deoarece un asemenea temei în prevederile art. 78 Cod de Executare, nu este reglementat.

În conformitate cu art. 159 Cod de Executare, (1) Instanța de apel sau instanța de recurs este obligată să dispună întoarcerea executării dacă, examinând apelul sau recursul, anulează hotărârea instanței de fond cu adoptarea unei noi hotărâri prin care respinge parțial sau integral acțiunea ori adoptă o încheiere de încetare a procesului sau de scoatere a cererii de pe rol. (2) În cazul în care instanța de apel sau de recurs nu a dispus întoarcerea executării, pîrîtul poate înainta o acțiune în condițiile art.158 din prezentul cod.

Colegiul Penal relevă că conform legislației în vigoare, debitorul poate solicita instanței de judecată întoarcerea executării și încasarea mijloacelor bănești de la creditorii și nu poate solicita încasarea acestora din contul executorului judecătoresc, or, potrivit art. 163 Cod de Executare, reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de către executorul judecătoresc se înaintează împotriva creditorului sau debitorului.

În speță, Colegiul Penal a constatat că prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013 s-a admis apelul declarat de CA „Auto-Siguranța” SA, a fost casată parțial hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 octombrie 2012 și s-a dispus încasarea din contul CA „Auto-Siguranța” SA în beneficiul lui Marian Nicolae a sumei de 33 727 lei și în beneficiul lui Marian Dina a sumei de 5 588,56 lei.

Așadar, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013 fiind dispusă micșorarea sumelor bănești adjudecate creditorilor Marian Nicolae și Marian Dina, debitorul CA „Auto-Siguranța” nu a înaintat cerere privind întoarcerea executării.

Cu toate acestea, executorul judecătoresc XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, având în vedere decizia Colegiul Penal a constatat că prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013, la data de 12 februarie 2014 a dispus transferarea mijloacelor bănești către SA „Auto-Siguranța”.

Colegiul Penal notează că latura obiectivă a infracțiunii de „depășirea atribuțiilor de serviciu” include trei semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; 2) urmările prejudiciabile, și anume – daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile

Infrațiunea prevăzută la art. 328 alin. (1) Cod Penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă sau indirectă.

Din materialele cauzei, instanța de apel nu a constatat că părții vătămate CA „Auto-Siguranța”, prin acțiunile executorului judecătoresc XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX i s-au cauzat daunele în proporții considerabile, și anume în mărime de 11 2019,9 lei, or, executorul judecătoresc a dispus transferarea mijloacelor bănești pe contul CA „Auto-Siguranța”, în rezultatul examinării cauzei civile în instanța de apel.

Instanța de apel apreciază că nu este întrunită sub acest aspect componentele laturii obiective a infracțiunii incriminată inculpatului

XXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, deoarece crearea unui prejudiciu reprezintă un component principal la stabilirea vinovăției, or, Romalischii XXXXXXXXXXXX a realizat acțiuni în vederea executării hotărârile instanței de judecată în conformitate cu prevederile Codului de Executare.

Cu referire la decizia Curții Supreme de Justiție 06 mai 2015, care a fost anexată la materialele cauzei penale de către avocatul Grigori Mazarenco, instanța de apel apreciază că această decizie nu poate fi reținută ca o probă pertinentă, deoarece în conformitate cu art. 96 alin. (1), pct. 1) Cod procedură penală, în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească: 1) faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii.

Colegiul Penal a reținut că cu toate că procurorul în argumentele invocate în cererea de apel privind casarea integrală a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017 (pe episodul cu partea vătămată CA „Auto-Siguranța”) în învinuirea lui XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX pe art. 328 alin. (1) Cod Penal și asupra cărora instanța de apel s-a expus în decizie la pct. 7.3.-7.7., nu a solicitat acest lucru în cererea de apel înaintată la data de 15.02.2017, solicitând doar recunoașterea lui XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal;

(f.d. 178, vol. III)

7.8. Cu referire la capătul de învinuire a lui XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX Vasili în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal în privința părții vătămate XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX, instanța de apel a constatat că nici pe acest capăt de învinuire, acuzatorul de stat nu a administrat probe pertinente și concludente care să confirme vinovăția acestuia.

La acest capitol instanța de apel reține că la data de 16.11.2010 executorul judecătoresc XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX a primit spre executare titlul executoriu nr. 2- 5023/10 din 15.11.2010 privind aplicarea sechestrului pe bunurile lui XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX și Svetlana Boicenco în scopul asigurării acțiunii înaintate de SRL „Alsiner” în sumă de 168450 lei.

La data de 30.11.2010 de către executorul judecătoresc XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX a fost aplicat sechestrul asupra automobilului, care aparținea cu titlu de proprietate cet. XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.07.2012 a fost anulată încheierea Judecătorei Botanica nr. 2-5023/10 din 15 noiembrie 2010 și a fost dispusă eliberarea de sub sechestrul a bunurilor sechestrate.

La data de 26.07.2012 executorul judecătoresc XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX a ridicat sechestrul de pe automobilul, care aparținea cu titlu de proprietate cet. XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXX din 06.07.2012.

7.9. În conformitate cu art. 27 Cod de Executare, (1) Documentele executorii, eliberate de instanța de judecată, prin care s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii sau de asigurare a probelor, sau de anulare a lor se pun în executare prin intermediul executorului judecătoresc. (3) Încheierea de asigurare a acțiunii se execută imediat, iar cea de anulare a lor, după rămânerea definitivă a încheierii.

Potrivit art. 73 Cod de Executare, (1) În cazul în care debitorul nu se prezintă repetat la solicitarea executorului judecătoresc, instanța de judecată, la demersul acestuia din urmă, va dispune aducerea forțată în fața lui a debitorului și a altor persoane indicate la art.44 alin.(3) din prezentul cod.

Conform art. 115 Cod de Executare, (1) Sechestrarea bunurilor constă în întocmirea unui proces-verbal în condițiile art.118 din prezentul cod. (2) Sechestrarea bunurilor debitorului persoană juridică se efectuează în prezența administratorului, a reprezentantului acestuia sau a unei persoane cu funcție de răspundere a debitorului, iar în cazul gospodăriei țărănești (de fermier) sau al întreprinderii individuale, în prezența debitorului ori a unui alt membru al gospodăriei sau, după caz, a unui membru de familie al fondatorului întreprinderii. Sechestrarea bunurilor debitorului persoană fizică se efectuează în prezența lui ori a reprezentantului său, ori a unui membru al lui de familie adult. (3) Dacă debitorul sau persoanele indicate la alin.(2) nu participă la sechestrarea bunurilor, cercetarea încăperilor și a altor locuri în care se află bunurile, precum și sechestrarea acestor bunuri, se efectuează în prezența a doi martori asistenți. (4) Dacă debitorul, reprezentantul său ori un membru al lui de familie nu permite pătrunderea în domiciliu, iar documentul executoriu nu conține autorizare de pătrundere forțată, executorul judecătoresc solicită autorizația instanței de judecată. (5) În cazul în care există bănuiele că bunurile urmărite pot să dispară ori să fie deteriorate, iar documentul executoriu nu conține autorizarea pătrunderii forțate, executorul judecătoresc efectuează sechestrarea în prezența a doi martori asistenți, a colaboratorului organului afacerilor interne, urmînd să înștiințeze instanța de judecată imediat, dar nu mai tîrziu de 24 de ore de la efectuarea sechestrării, cu prezentarea materialelor respective în care se vor indica motivele efectuării sechestrării. Judecătorul va confirma legalitatea acestei acțiuni procesuale printr-o mențiune pe procesul-verbal de sechestrul. (6) Prezența creditorului sau a reprezentantului său la aplicarea sechestrului este obligatorie.(7) Dacă un terț declară că bunurile supuse sechestrului sînt ale sale, în procesul-verbal cu privire la sechestrare se face mențiunea respectivă, iar terțului i se explică dreptul de a intenta o acțiune de ridicare a sechestrului. (8) Debitorul și creditorul, ceilalți participanți la procedura de executare pot face declarații și observații, care se consemnează în proces-verbal.

Potrivit art. 117 Cod de Executare, (1) Evaluarea bunurilor supuse sechestrului se efectuează de către executorul judecătoresc la prețurile medii de piață din localitatea respectivă.

Conform art. 118 Cod de Executare, (1) Despre sechestrarea și/sau ridicarea bunurilor se întocmește un proces-verbal în 3 exemplare, după modelul prevăzut la art.75 din prezentul cod. (2) În procesul-verbal se enumeră obiectele și documentele sechestrate, indicîndu-se numărul, măsura, greutatea lor, genul, elementele de individualizare, gradul de uzură și, pe cît este posibil, valoarea lor. În cazul valorilor mobiliare, se indică numărul, emitentul, prețul nominal și alte date cunoscute la momentul sechestrării lor. (3) Procesul-verbal de sechestrare și/sau de ridicare a bunurilor se aduce la cunoștință tuturor persoanelor care participă la efectuarea acestor acte procesuale, fapt confirmat prin semnătura fiecăreia. Refuzul de a semna procesul-verbal se consemnează în acesta. (4) Dacă, în timpul aplicării sechestrului, debitorul sau alte persoane au încălcat ordinea publică ori au încercat să distrugă sau să ascundă bunurile, executorul judecătoresc va consemna în procesul-verbal aceste acțiuni, indicînd, totodată, și măsurile pe care le-a întreprins. (5)

Procesul-verbal de sechestrare și/sau de ridicare a bunurilor poate fi contestat în instanță de judecată în termen de 7 zile de la data întocmirii sau comunicării lui, după caz.

Potrivit art. 120 Cod de Executare, (1) Cu consimțământul creditorului, bunurile sechestrate se transmit spre păstrare, contra semnătură, debitorului sau membrilor lui de familie adulți. (2) În cazul în care creditorul nu este de acord cu faptul că debitorului i se transmit bunurile sechestrate sau în cazul în care creditorul refuză să preia la păstrare bunurile, cu acordul părților se numește un administrator sau bunurile se dau la păstrare în baza unui contract de depozit. (3) În cazul în care părțile nu ajung la un acord, administratorul este desemnat de către executorul judecătoresc.

Conform art. 9 Cod de Executare, participanții la procedura de executare, alte persoane interesate ale căror drepturi ori interese ocrotite de lege au fost încălcate printr-un act de executare pot ataca actul în conformitate cu legea.

7.10. Colegiul Penal reține din materialele cauzei că executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a întreprins acțiuni legale în vederea aplicării sechestrului pe bunurile lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și Svetlana Boicenco în scopul asigurării acțiunii înaintate de SRL „Alsino” în sumă de 168450 lei, astfel acționând în vederea executării încheierii Judecătoriei Botanica din 15.11.2010 și în conformitate cu prevederile art. 27 Cod de Executare, care expres statuează că *încheierea de asigurare a acțiunii se execută imediat*.

În acest sens, instanța de apel va respinge argumentele acuzării de stat referitor la faptul că XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a acționat contrat prevederilor art. 73 Cod de Executare, deoarece „aducerea forțată a debitorului” are relevanță în cazurile prezentării documentului executoriu pentru alte situații, respectiv, nu este aplicabilă în speța în care se dispune asigurarea acțiunii.

Instanța de apel nu a constatat în acțiunile lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX depășirea atribuțiilor de serviciu la efectuarea acțiunilor de asigurare a acțiunii prin sechestrarea bunurilor, or, pătrunderea în domiciliu și sechestrarea bunurilor s-a efectuat în prezența a doi martori asistenți, astfel, după cum prevede art. 115 alin. (3) Cod de Executare.

Mai mult ca atât, instanța de apel reține că inculpatul XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a declarat că deplasându-se la fața locului în or. Ialoveni, str. Mateevici 11, la domiciliul debitorului XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, încăperea a fost deschisă benevol de către proprietarul casei care i-a deschis ușa și i-a arătat automobilul.

Instanța de apel analizând materialele cauzei ce vizează procedura de executare a documentului executoriu 2-5023/20 din 15.11.2010, anexată la materialele cauzei penale, dosarul nr. 175-37/10 a constatat că declarațiile inculpatului XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX au un suport probatoriu pertinent, în acest sens fiind reținut că potrivit Registrului bunurilor imobile se atestă că dreptul de proprietate asupra bunului imobil teren și casă de locuit individuală din or. Ialoveni, str. Mateevici, 11 este înregistrat după cet. Boicenco Valeriu (a.n. 01.05.1959).

Prin procura din 04 noiembrie 2009 se atestă că Boicenco Valeriu (a.n. 01.05.1959) a încredințat cet. Avilcov Alexandru Alexandr să fie reprezentantul său în toate organele administrative și de stat ale Republicii Moldova pe toate întrebările ce țin de deservirea imobilului situat în or. Ialoveni, str. Mateevici 11; (f.d. 48)

În acest context, instanța de apel atestă că executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a efectuat acțiunile de punere sub sechestrul a bunurilor debitorului în prezența posesorului de drept Avilcov Alexandru, care se afla la acel moment la domiciliu, precum și în prezența a doi martori asistenți.

Totodată, Colegiul Penal notează că organul de urmărire penală nu a luat toate măsurile pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, deoarece nu a elucidat circumstanțele ce țin de faptul că dreptul de proprietate a bunului imobil - teren și casă de locuit individuală din or. Ialoveni, str. Mateevici, 11 este înregistrat după cet. Boicenco Valeriu că, ultimul prin procură a împuternicit cet. Avilcov Alexandru să fie reprezentantul său în toate organele administrative și de stat ale Republicii Moldova pe toate întrebările ce țin de deservirea imobilului situat în or. Ialoveni, str. Mateevici 11, ultimul fiind persoana care benevol a deschis locuința vizată și s-a aflat în momentul aplicării sechestrului.

Instanța de apel va aprecia critic declarațiile succesului în drepturi al părții vătămate XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana și a martorului Boicenco Nicolae precum că ei când s-au apropiat de casă au văzut că porțile sunt deschise, fiind deschise și porțile garajului, iar o grupă de oameni încercau să ridice automobilul de model „Mercedes”, care aparținea lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și care nu a fost anunțată despre aplicarea sechestrului, deoarece, declarațiile acestora de fapt reprezintă dezacordul cu acțiunile executorului judecătoresc și împotrivirea lor de a fi pus sechestrul pe automobil, or, executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a acționat în vederea asigurării acțiunii dispuse prin încheierea Judecătoriei Botanica din 15.11.2010, încheiere care se execută imediat. Totodată, din materialele cauzei s-a constatat că la momentul aplicării sechestrului la domiciliu se afla posesorul de drept Avilcov Alexandru, care în bază de procură era împuternicit de a reprezenta interesele proprietarului Boicenco Valeriu ce ține de deservirea imobilului situat în or. Ialoveni, str. Mateevici 11.

În aceea ce privește declarațiile martorilor Roman Andrei, Grosu Oleg și Gogu Sergiu, instanța de apel nu a constatat că aceste declarații nu vin să confirme învinuirea adusă inculpatului de către acuzatorul de stat, ci acești martori au redat circumstanțele ce țin de aplicarea sechestrului asupra automobilului și de persoanele care erau la fața locului.

Cu referire la argumentele acuzatorului de stat precum că la întocmirea procesului-verbal, executorul judecătoresc a încălcat intenționat, prin nerespectarea condițiilor impuse de lege pentru adoptarea unui astfel de comportament, majoritatea punctelor prevăzute de art. 75, 118 Cod de Executare, ce ține de completarea procesului-verbal de aplicare a sechestrului, instanța de apel consideră că acestea nu pot fi reținute ca fiind pertinente în contextul în care, cu referire la prevederile art. 9 Cod de Executare, participanții la procedura de executare, sau alte persoane interesate ale căror drepturi ori interese ocrotite de lege au fost încălcate printr-un act de executare, nu au atacat actul întocmit de executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX.

Instanța de apel apreciază că urmare a faptului că procesul-verbal de aplicare a sechestrului din 30 decembrie 2010 întocmit de către executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX nu a fost contestat de nici un participant la procedura de executare, acest act se prezumă a fi legal și valabil, și care prin sine nu a adus atingere drepturilor și intereselor persoanelor.

Mai mult ca atât, Colegiul Penal notează că verificarea corectitudinii întocmirii procesului-verbal de aplicare a sechestrului nu poate fi de competența organului de urmărire penală, deoarece în conformitate cu alin. (5), art. 118 Cod de executare, procesul-verbal de sechestrare și/sau de ridicare a bunurilor poate fi contestat în instanță de judecată în termen de 7 zile de la data întocmirii sau comunicării lui, după caz, în acest caz urmând a fi respectată procedura de contestare a actelor executorului judecătoresc, reglementată la art. 161-164 Cod de Executare.

După cum a fost constatat, Colegiul Penal reiterează că executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX la data de 30.11.2010 a aplicat sechestrul asupra automobilului, care aparținea cet. XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, în vederea executării titlului executoriu nr. 2-5023/10 din 15.11.2010 privind aplicarea sechestrului pe bunurile lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX și Boicenco Svetlana în scopul asigurării acțiunii înaintate de SRL „Alsiner” în sumă de 168450 lei.

Ulterior, conform procesului-verbal de sechestrul din 30.12.2010 executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a transmis spre păstrare directorului interimar al creditorului procedurii de executare, Ion Ghilașcu bunul asupra căruia a fost aplicat sechestrul, fapt care vine în concordanță cu prevederile art. 120 Cod de Executare, care statuează că „în cazul în care creditorul nu este de acord cu faptul că debitorului i se transmit bunurile sechestrate sau în cazul în care creditorul refuză să preia la păstrare bunurile, cu acordul părților se numește un administrator sau bunurile se dau la păstrare în baza unui contract de depozit. În cazul în care părțile nu ajung la un acord, administratorul este desemnat de către executorul judecătoresc.

Ca urmare a faptului că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.07.2012 a fost anulată încheierea Judecătorei Botanica nr. 2-5023/10 din 15 noiembrie 2010 și a fost dispusă eliberarea de sub sechestrul a bunurilor sechestrate, inculpatul XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, la data de 26.07.2012 a ridicat sechestrul de pe automobilul, care aparținea cu titlu de proprietate cet. XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX din 06.07.2012.

În acest context, instanța de apel atestă că acțiunile lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX nu au depășit cadrul legal prevăzut de Codul de Executare ce ține de executarea măsurilor de asigurare a acțiunii și procedura de sechestrare a bunurilor, fiind constatat că executorul judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a acționat în conformitate cu prevederile normelor de drept, iar învinuirea acuzării de stat pe acest capăt este nefondată.

În altă ordine de idei, Colegiul Penal notează că inițial, acuzatorul de stat a înaintat învinuirea inculpatului Maxim XXXXXXXXXXX (pe capătul de învinuire în privința părții vătămate XXXXXXXXXXX Gobilă) în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal, fiind reflectat că au fost cauzate daune în proporții considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

La data de 21 septembrie 2015 în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana a înaintat acțiune civilă prin care a solicitat încasarea de la XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX a prejudiciului material în mărime de 35000 Euro – costul automobilului și prejudiciul moral în sumă de 100 000 lei.

La data de 26 noiembrie 2015 acuzatorul de stat a înaintat demers în instanța de fond privind dispunerea restituirii pe un termen de o lună de zile către procuror a cauzei penale în privința lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX pentru înaintarea unei noi învinuiri și pentru administrarea de noi probe.

Prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2015 demersul acuzatorului de stat a fost admis.

Prin ordonanța de punere sub învinuire din 24 decembrie 2015 lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX i s-a înaintat o nouă învinuire și anume în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) din Codul penal, săvârșirea infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu, adică având calitatea de persoană publică, a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin ce a cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, acțiuni soldate cu urmări grave.

În acest context, instanța de apel atestă că învinuirea adusă lui XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX precum că prin acțiunile sale a cauzat daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, acțiuni soldate cu urmări grave nu are nici un suport probatoriu pertinent și concludent, or, acuzatorul de stat a modificat învinuirea în sensul agravării doar în baza acțiunii civile depusă de succesorul în drepturi a părții vătămate XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana și a sumelor ce vizează prejudiciul material și moral reflectat de către ultima. Instanța de apel notează că acuzatorul de stat nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente că valoarea pagubei constituie suma de 134 000 lei.

Totodată, instanța de apel reține că la data de 30 iunie 2017 în adresa instanței de apel a parvenit notificarea de la Boicenco Svetlana prin care aduce la cunoștință că „nu a depus nici o plângere împotriva acțiunilor executorului judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, mijlocul de transport de model „Mercedes”, cu n/i CIM 600 transmis spre păstrare lui Ion Ghilașcu în baza procesului-verbal de sechestrul a executorului judecătoresc din 30.12.2010 l-a primit de la Ion Ghilașcu, fapt confirmat prin procesul-verbal din 18 martie 2015. Din aceste considerente nu are careva pretenții față de acțiunile executorului judecătoresc care a executat hotărârea instanței de judecată și nu are careva pretenții față de Ion Ghilașcu.

În acest sens, instanța de apel reține că prin procesul-verbal de primire-predare a mijlocului de transport din 18 martie 2015 se atestă că Ion Ghilașcu a transmis lui Boicenco Svetlana mijlocul de transport de model „Mercedes 500”, cu n/i CIM 600.

La data de 08 septembrie 2017 în adresa instanței de apel a parvenit notificarea de la Boicenco Svetlana prin care aduce la cunoștință instanței de apel că „retrage împuternicirile avocatei Maria Istrati care îi reprezintă interesele pe cauza penală și că nu a depus

nici o plângere împotriva acțiunilor executorului judecătoresc XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, mijlocul de transport de model „Mercedes”, cu n/î CIM 600 transmis spre păstrare lui Ion Ghilașcu în baza procesului-verbal de sechestru a executorului judecătoresc din 30.12.2010 l-a primit de la Ion Ghilașcu, fapt confirmat prin procesul-verbal din 18 martie 2015.

În contextul celor reflectate supra, Colegiul Penal constată că acuzarea de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente, care apreciate conform prevederilor art. 101 alin. (1) Cod procedură penală să stabilească vinovăția inculpatului XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3), lit. d) Cod Penal, or, învinuirea atribuită inculpatului are un caracter declarativ, nefiind obiectiv confirmată prin careva probe, iar o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar dubiile în probarea învinuirii urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Conform art. 8 alin. (2), (3) Cod procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțitului, învinuitului, inculpatului.

Prin urmare, Colegiul Penal constată că instanța de fond corect și justificat a ajuns la concluzia de a-l achita pe XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX Vasili pe motivul prescris la art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod procedură penală – „fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”.

8. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod procedură penală, Colegiul Penal va respinge ca fiind depuse peste termen, apelurile declarate de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămăte și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA și de succesorul în drepturi a părții vătămăte XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017, iar în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod procedură penală, Colegiul Penal va respinge ca fiind nefondat, apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017, reținând în acest sens că sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 07 februarie 2017 este una *legală și întemeiată*, iar prin urmare careva temeuri de casare a sentinței nu au fost reținute.

9. În conformitate cu art. art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. a), c), 417-418 Cod Procedură Penală al XXXXXXXXXXX, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

DECIDE:

Apelurile declarate de avocatul Mazarenco Grigorii în interesele părții vătămăte și civile Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” SA și de succesorul în drepturi a părții vătămăte XXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXX, Boicenco Svetlana împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017, se resping ca fiind depuse peste termen, iar apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 februarie 2017, se resping ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a XXXXXXXXXXX în termen de 30 zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de XXXXXXXXXXX, orele 14:00.

Președintele ședinței, judecător:

Oxana Robu

Judecător:

Liubovi Brînza

Judecător:

Igor Mânăscurtă